

Bajtársi

XIV. évfolyam 2011. október 3. szám

hírlével

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

Elismerések nemzeti ünnepünk alkalmából

Nemzeti ünnepünk, augusztus 20. alkalmából adott át elismeréseket a magyar katonai hagyományokat őrző és ápoló, valamint a honvédelem ügyét segítő társadalmi szervezetek képviselőinek dr. Simicskó István, a Honvédelmi Minisztérium (HM) parlamenti államtitkára és Orosz Zoltán altábornagy, a Honvéd Vezérkar főnökének helyettese augusztus 17-én a Stefánia Palotában. Több mint nyolcvanán vehettek át elismeréseket, kitüntetések, emléklapok és

emléktárgyakat ünnepélyes keretek között a Stefánia Palotában. Az önkormányzatok és nyugállományú klubok kezdeményezésére, a HM Társadalmi Véleményező Bizottság javaslatára azok kaphatták a Honvédelemért és az Aranykor kitüntető cím különböző fokozatait és más elismeréseket, akik a honvédelem ügye

érdekeiben huzamosan végeztek kiemelkedő munkát, szolgálatot. Köztük volt – többek között – a vörösiszap-katasztrófa sújtotta Kolontár polgármestere, Tili Károly, aki a helyi védelmi bizottság elnökeként tanúsított helytállásáért vehette át a kitüntetést, illetve a 92 éves Bolváry József nyugállományú huszár főhadnagy, aki aktív hagyományőrző tevékenysége révén részesült elismerésben.

Bemutakozás a Sándor-palotában

Bemutakozó, BEOSZ-t bemutató, és a – jubileumi – XX. Katonanemzedéki Találkozóval kapcsolatos konkrét megbeszélésen hivatalában fogadta a BEOSZ elnökét és Kelemen József ny. altábornagy urat a Köztársasági Elnöki Hivatal honvédelmi főosztályvezetője 2011. augusztus 25-én.

Szegő László dandártábornok – kinevezéséhez ezúton is gratulálunk! – érdeklődéssel hallgatta meg a Szövetség elnökének tájékoztatóját, elismerően szolt a szövetségi munka eredményeiről, támogatásáról biztosította a szervezetet. Megerősítette, hogy a köztársasági elnök vállalja a KNT felett a

fővédnökséget, azzal, hogy az elnök úr ugyan nem tud a rendezvényen megjelenni, de általa levélben fogja a résztvevőket köszönteni.

Tartalom

Elismerések nemzeti ünnepünk alkalmából	2
Bemutakozás a Sándor-palotában	2
Generáció–közösség	3
Katonanemzedéki találkozók 1992–2008	
„Kézfogás a hon védelméért”	4
A hagyományápolásról	8
Örökhagyók	12
Egy interjú előzetese	13
Emlékezés és találkozás	13
Felüdülés Lillafüreden	13
Gyékényesi Hegyőrség	14
Kirándulás helyett szalonnasütés	14
Repülőműszakiak ünnepe	14
Szeptember Feszt a Bem Klubban	14
Emlékoszlop	15
Mérlegen a marcali dalárda	15
Nők a Szövetségben	16
Hunyadi Kupa horgászverseny	17
A pertársaságról	18
Bábudöntögetők vetélkedője	18
Nyári kalandozások	19
A huszárszellem hajtotta őket	19
Felejtethetetlen hét erdélyi magyarok között	20
Könyv és szobor	20
Erdélyi túrán – a Honvéd Bajtársi Klub	20
Aratóbál Zalaegerszegen	21
Aranyköpések	21
Honvéd Kulturális Központ	
Őszi programajánló	22
Szobrok és kopjafák	23
Emlékezés	24

A BAJTÁRSI
EGYESÜLETEK ORSZÁGOS
SZÖVETSEGE NEK TÁJÉKOZTATÓJA

FELELŐS KIADÓ:
SIPOS GÉZA NYÁ. EZREDES,
A BEOSZ ELNÖKE

SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKE:
PINTÉR FERENC NYÁ. EZREDES

SZERKESZTŐK:
GRÓF FERENC NYÁ. ALEZREDES,
KACSÓ LAJOS NYÁ. EZREDES,
MÉSZÁROS KÁROLY NYÁ. ALEZREDES

A HÍRLEVÉL INTERNETES
ELÉRHETŐSÉGE: www.beosz.hu
CÍM: 1440 BUDAPEST, PF.: 22.
E-MAIL: bhirlevel@gmail.com

Generáció–közösség

Az első egy cél, a másik maga a BEOSZ. Formája a katonanemzedékek találkozója (idén a huszadik!), szervezője a Szövetség, támogatója a Honvédelmi Minisztérium, együttműködő a Honvéd Vezérkar és katonai szervezetei, megtisztelő fővédnöke a Magyar Köztársaság elnöke.

A katonanemzedéki találkozók nem egyféle szabadidős tevékenységek: minden egyes rendezvény elősegítette a generációk közötti – tettekben megnyilvánuló – szolidaritást, kezdetekben a „megbékélést”, növelte az idősebb katonák társadalmi elismertségét, emelte a BEOSZ mint közösség megbecsült-ségét. Képzések éppúgy voltak, mint emlékező és emlékhelyteremtő programok. Több, helyi együttműködést segítő, nemzedéki találkozó is innen indult. E találkozók nemcsak szolgálták a generációk közötti kapcsolatokat, hanem mint cél és mint módszer kitűnő példát mutattak a nemzedékek közötti társadalmi egyenlőség „alkalmazására” is.

A mindenkori alaptétel egyszerű: a honvédség kiemelt szinten ismeri el a haza érdekében szolgálatot vállaló és vállalt aktív és nyugállományú katonáit. A katonai hivatás azon szakmák közé tartozik, melynél a szolgálati idő alatt szo-

hetetlenségének biztosítása a BEOSZ egyik legfontosabb küldetése.

A XX. Katonanemzedéki Találkozó rendeltetése most is az aktív és a nyugállományú katonák együttműködésének, összetartozásának, egymásra utaltságának a hangsúlyozása, szolgálata, a találkozó ünnepélyes és tanulságos programjai segítségével az együttes tevékenység élményszerű megvalósítása, szemléletformálás, illetve az egyetemes és a magyar katonai értékek továbbadása és fejlesztése.

A jubileumi találkozó erősítse azt a magatartást, amelynek értelmében valakinek/valakiknek az értékét múltbéli tettei, illetve jelenkori cselekedetei alapján elfogadják, elismerik, megbecsülik. Az aktív generációkhoz tartozók számára tegye hihetővé, hogy a társadalomnak – s benne a honvédségnek – idős emberként is szüksége lesz rájuk, mi pedig bizakodjunk abban, hogy továbbra is a katonatársadalom egyenrangú tagjaként vehetünk részt a honvédség számunkra is fontos jövőjének formálásában.

Mindezek érdekében – különösen a résztvevőktől – széles körű egyetértést, együttműködést és elkötelezettséget kérek. Közös céljaink eléréséhez pedig erőt, egészséget, kellemesen hasznos együttlétet kívánok.

SIPOS GÉZA
BEOSZ ELNÖK

ros kötelék alakul ki a társak, a szervezet irányában. A közösen megélt katonai élmények mindig is az érett kor különleges emlékei közé tartoztak és tartoznak ma is. A hivatásszerűen eltöltött több évtized még ennél is szorosabb kapocs. Az életpálya megbecsülése mindannyiunk közös és különös érdeke, e tétel sért-

Katonanemzedéki találkozók 1992–2008

„KÉZFOGÁS A HON VÉDELMEÉRT”

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége (BEOSZ) még alig néhány hónapos múltra tekintett vissza, és máris egy jelentős kihívás elé állította a nyolcvanas-kilencvenes évek fordulójára kialakult politikai helyzetet. A rendszerváltás időszaka – mert erről van szó – a hadsereg életében is történelmi léptékű átalakulásokat hozott. A társadalomban egy sor területen jelentős változások mentek végbe, megváltoztak a politikai körülmények, átrendeződtek az emberi viszonyok. A demokratikus intézményrendszer kialakulásával, a társadalmi önszerveződésekkel egy időben, lehetőség nyílt, sőt a hadsereg belső békéje szempontjából, mintegy szükségletként fogalmazódott meg az akkori katonai-bajtársi közösségek, a három nagy generáció (a Magyar Királyi Honvédség, a Néphadsereg és a Magyar Honvédség) tagjai között fellelhető feszültségek enyhítése, az összetartozás-érzésnek erősítése. Ezek, a világnézeti, politikai, családi, neveltetésbeli, katonai életútban és tapasztalatokban egymástól lényeges különbségeket mutató emberek, a másságuk ellenére, legalább két területen közös jellemzőkkel is rendelkeztek. Egyrészt, valamennyien a nemzeti öntudat által motiválva, a haza, a hon védelmét tekintették életcéljuknak. Másrészt sajátos összekötő kapocs volt közöttük, a személyiségüket, lelkületüket meghatározó katonasors, amelyet a katonai közösségek egyik fontos eleme, a bajtársi szellem hatott át.

Az azonosság keresése

Amikor a BEOSZ úgy döntött, hogy a katonanemzedéki találkozó megszervezésével járó „aprómunkát” felvállalja, abból indult ki, hogy a sok-sok akadályozó tényező ellenére, az „ügy” nem reménytelen, mivel a közös érdeklődés, sorsközösség és felelősségérzet talaján sikerülhet az egymástól akkor még egyébként sok mindenben különböző nézeteket valló és világnézeti meggyőződéssel rendelkező embereket néhány fontos témában közös álláspontra jut-

tatni. Úgy is lehet fogalmazni, hogy a Szövetség az azonosságok talaján állva vállalta fel a különbözőségekkel való szembenézést, és lehetségesnek tartotta a „Kézfogást a hon védelméért.” A szervezők, a rendezvény célját, a következőkben határozták meg: „Társadalmi rendszerektől, és pártpolitikától függetlenül, a katonák nemzet iránti elkötelezettségének erősítése, a nemzedékek... megbékélésének, bajtársi összefogásának szellemében”. A rendezvényen fontosnak tartották hangsúlyozni, hogy minden kollektív védelmi garancia, hatékonyan működő szövetségi rendszer mellett is a nemzet, a haza védelméért az elsődleges felelősség minket, állampolgárokat terhel, arról gondoskodni elsődlegesen magunknak és a mindenkori hatalomnak kell.

Példátlan kezdeményezés

Az első Katonanemzedéki Találkozót 1992. október 17–18-án tartották meg Balatonkenesén. A rendezvény fővédnöke dr. Für Lajos honvédelmi miniszter volt, a szervezőmunkát a BEOSZ „vezérkara” vállalta fel, Kelemen József vezérőrnagy, a HM helyettes államtitkára, elnök, Sztanó Géza ny. vezérőrnagy ügyvezető elnök, valamint a két tiszteltbeli elnök, Váradi Gyula vezérezredes és dr. Simon Sándor altábornagy közreműködésével, támogatásával.

Az eseményen 60 társadalmi, 9 katonai és 3 egyházi szervezet vett részt, akik 180 küldöttükkel valamennyi itthoni és külföldi katonanemzedéket képviselték. Részt vett a rendezvényen a Honvédelmi Minisztérium és a Magyar Honvédség Parancsnoksága, a katonai kerületek, a katonai főiskolák tanárainak, hallgatóinak küldöttsége, valamint a tartalékos tisztek és altisztek képviselői. Ez a rendezvény akkor a kato-

naság esetében mindenféleképpen, de talán még hazánk történelmében is a maga nemében egyedülálló, példa nélküli volt. A honvédelmi miniszternek a találkozó résztvevőihez írt levele, valamint Kelemen tábornok elnöki megnyitó beszéde érzékletesen összegezte a találkozó célját, a vele szembeni elvárásokat, és annak a honvédségben uralkodó emberi kapcsolatokra várhatóan kifejtendő hatását. Dr. Für Lajos a találkozó résztvevőihez írt levélben többek között felhívta a figyelmet arra, hogy: „Ma talán az utolsó alkalom arra, hogy az évtizedekkel ezelőtt megszakadt folytonosságot újra megteremtjük, hogy a fiatalabb nemzedékhez tartozó katonák újra találjanak példákat az előttük járók munkájában, hogy a ma aktív katonái kezet foghassanak még élő elődeikkel.”

A találkozó első napján dr. Móricz Lajos ny. ezredes, a Hadtudományi Társaság elnöke a katonai szolgálat céljának, tartalmának újszerű értelmezéséről adta közre gondolatait. Ezt követően dr. Rázsó Gyula professzor, a Hadtörténeti Intézet és Múzeum (HIM) főigazgatója és dr. Gosztonyi Péter hadtörténész tartottak előadást. Dr. Szakály Sándor, a HIM osztályvezetője, a katonai hagyományokat választotta mondanivalója témájául. Dr. Berki László szociológus professzor

pedig egy, a hadseregben végzett friss felmérés tapasztalatait osztotta meg hallgatóságával. Szászvári Lajos alezredes és Erdős László ezredes Az elesettek, hősi halottak emlékének megőrzése címmel tartottak referátumot. Másnap délelőtt hajókirándulás volt Tihanyba, ahol az apátság templomában ökumenikus istentiszteletet tartottak, délután a találkozó résztvevői Veszprém-Jutason megkoszorúzták a magyar ejtőernyősök emlékhelyét, ahol a Magyar Ejtőernyős Szövetség ugrásokkal színesítette a programot.

Felfigyelt a sajtó

Az I. Katonanemzedéki Találkozó bizonysította, hogy a honvédelem ügyéért érzett felelősség, a sorsközösség képes

egy asztalhoz ültetni, egymással szövetségbe állítani, a világ dolgairól különböző felfogással, nézettel bíró embereket.

A találkozón az előadások mellett, fontos szerep jutott a szekcióüléseknek és a kötetlen beszélgetéseknek. A Hadtörténeti Intézet és Múzeum (HIM) igényesen összeállított kiállításai, bemutatói hasznos elfoglaltságot biztosítottak. A kiállítás anyagát a HIM, Mednyánszky László, Vaszary János, Pór Bertalan, Egry József, Frank Frigyes, Kisfaludi Stróbl Zsigmond és Ladányi Dezső katonai témájú alkotásaiból állította össze. Bemutatták a nemzeti (Horthy) honvédség kitüntéseit, katonai jeleit, és volt egyenruha-bemutató is. A vacsora előtt a Honvéd Együttes (Balla-Tolcsvai: Testámentum című

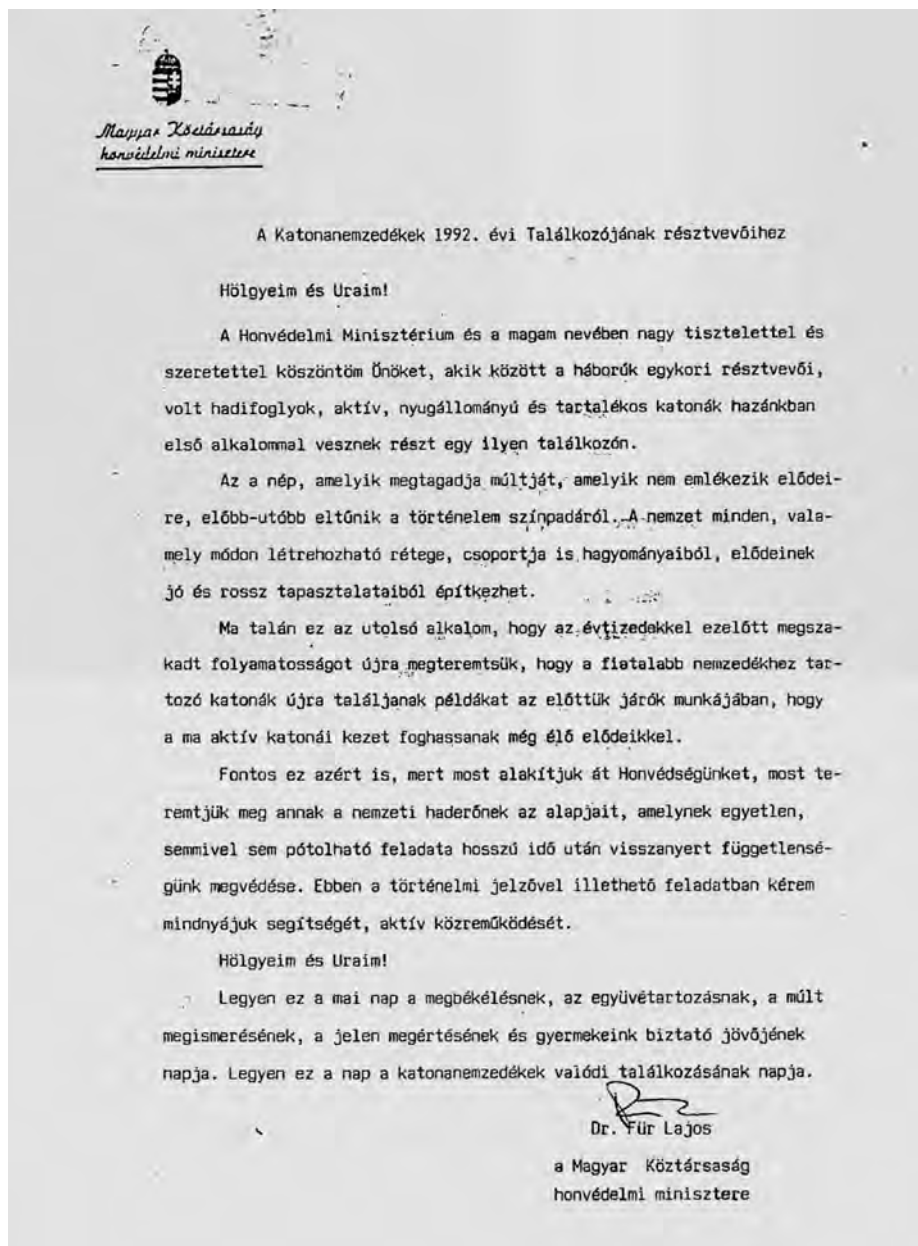
játékképét adták elő) műsorára, vacsora után, pedig Szalai Antal és népi zenekarának bemutatkozására került sor. Az első találkozó „ihlette” azt az 1992. év végén Debrecenben a honvédelmi miniszter által megnyitott kiállítást is, ami 15 tablón, a honfoglalástól, az 1848-ig terjedő időszakig mutatta be a magyar katonaság történetének fontosabb korszakait, eseményeit. Tehát a katonanemzedékek első találkozója bőséges „táplálékkal” szolgált az értelemnek éppúgy, mint az érzelmeknek, ezért nem véletlen, hogy tartalmi és módszertani tekintetben is követendő példaként szolgált a további rendezvények számára.

Az esemény felkeltette a sajtó érdeklődését is. A katonai folyóiratok mellett, az országos és helyi újságok, több rádióműsor is tudósított az eseményről. Az első találkozó résztvevőinek a Magyar Honvédség katonáihoz intézett nyílt levele kinyilatkoztatta a katonanemzedéki találkozók, a katonagenerációk összefogásának célját: „Most, amikor a honvédség átalakításával megteremtjük nemzeti haderőnk alapjait, legyünk közösen cselekvő részesei hazánk demokratikus átalakításának, demokratikus jogrendünk erősítésének, legnagyobb kincsünk – hosszú idő után visszanyert függetlenségünk – megvédésének.”

1996 márciusától a BEOSZ elnöki tisztét Sipos Géza nyá. ezredes, az ügyvezetői posztot Erdős László nyá. ezredes töltötte be. Így a további katonanemzedéki találkozók szervezésének terhe elsősorban az ő vállukat nyomta. Az előadások többsége továbbra is katonai múltunkkal, hagyományainkkal, a három katonageneráció összefogásának szükségességével foglalkozott. Megemlékeztek a magyar államiság ezredik, Deák Ferenc, a „haza bölcse” születésének kétszázadik, a Magyar Királyi Honvédség megalakulása hatvanadik, a II. világháború befejezésének ötvenedik, az 1956-os forradalom és szabadságharc negyvenedik évfordulóiról (ez utóbbi rendezvényen olyan ismert katonaszemélyiségek jelentek meg, mint Kovács István, Király Béla, Márton András és mások).

Kapcsolat a missziókkal

2000-ben a IX. katonanemzedéki találkozó programját az új évszázad, évezred köszöntése adta. Az előbbieken kívül

a katonanemzedéki találkozókön tematikusan feldolgoztak olyan témákat is, mint a katonai hősiesség, hősök, érények, eszmények, jelképek, valamint a hagyományok elvi és konkrét jelentősége, értelmezése, az MH vizuális és arculati elemei, szimbólumrendszere (csapatzászló, jelvények és jelképek szerepe és változásai stb.), a társadalmi és politikai szervezeteknek a katonai hagyományok ápolásában betöltött szerepe. Ezek a rendezvények adtak helyt az alakulatok, a laktanyák, fegyvernek, szakcsapatok története kutatási eredményei nyilvánossá tételének, megítélésének.

A IX. találkozó küldötteit Erdős László, a BEOSZ ügyvezető elnöke, az oroszországi Kotyelnycsből – ahol a magyar hadifoglyok kutatásával foglalkoztak – levélben köszöntötte. Egy évvel később, amikor Toma András (az utolsó magyar hadifogoly) ellátogatott a X. találkozó résztvevőikhez Balatonkenesére, nagy lelkesedéssel, ünnepléssel köszöntötték, és a BEOSZ tiszteletbeli tagjává fogadták.

Katonanemzedéki találkozóán avatták fel a balatonkenesei honvédüdüdő parkjában az Obsitos Emlékművet, majd később kialakították „A Haza Hú Fiai Emlékparkot”, amit átadtak az utókor számára. 2003-ban levélváltás jött létre a XII. találkozó résztvevői és az Irakban szolgálatot teljesítő, magyar szállítózászlóalj katonái között, hasonló módon keresték fel a más missziókban szolgálatot teljesítő magyar katonákat is.

A XIII. Katonanemzedéki Találkozót 2004. október 1–3-a között tartották meg Balatonkenesén. Ekkorra a három katonageneráció lassan kettőre fogyatkozott. Az évek múlásával a kitűzött célok, feladatok egy részét megoldották, más részüket az idő oldotta meg, és menet közben újabb feladatok is keletkeztek. Új, vagy újszerű teendőket vetett fel a Szövetségen belül a hagyományörzés, a kegyeleti gondoskodás, az érdekképviseleti tevékenység, a rendvédelmi és rendészeti szervezetekkel való együttműködés. Kapcsolatfelvételt és közös munkát igényelt a civil szervezetekben folyó katonai hagyományörzés. A „még mozogni tudók” számára továbbra is erkölcsi és bajtársi kötelesség maradt mindazok emlékének ápolása, tetteik feledhetetlenné tétele, akik önként, vagy parancsra életüket áldozták a haza védelméért folyó küzdelmekben.

A XIV. és XV. találkozókat (2004-ben és 2005-ben), a korábbiakban megszokottól eltérően két helyszínen (első nap Budapesten, majd Balatonkenesén) rendezték meg. 2009-ben a XVIII. találkozót az útke-resés jegyében három régió (DAR, ÉMR, NYDR), „Kistérségi Katonanemzedéki Találkozóként” szervezték, másrészt, május 11–12-én Balatonkenesén a tagszervezeti vezetők és a BEOSZ vezető testületei számára szakmai összevonást tartottak. Ez utóbbi rendezvényen jelentette be 14 BEOSZ tagszervezet, a Rendvédelmi Nyugdíjas Egyesületek Országos Szövetségének (RENYOSZ) megalkulását.

Jubileumi állásfoglalás

A Katonanemzedéki Találkozó sorozat második felében megtartott rendezvények többek között foglalkoztak a 2004-ben történt önkéntes haderőre történt áttéréssel. (Iváncsik Imre, a HM államtitkára, valamint Mikita János vezérőrnagy, a HM VKF törzsigazgatója előadása erről szolt). Nemzeti és katonai hagyományaink éppen aktuális témaival. Ennek kapcsán dr. Tóth Sándor ny. ezredes, az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 50. évfordulójáról, Worth Imre a Szent Korona történetéről, dr. Holló József a nemzeti jelképekről, zászlókról tartottak érdekes előadásokat (ekkor sor került a Szent-Korona másolata és a történelmi zászlók helyi megjelenítésére). A MEBSZ egy érdekes program sorozattal mutatta be a mai magyar ejtőernyőzést és annak történeti eseményeit. A BEOSZ meglévő jelképei (jelvény, póló, BEOSZ zászló, nyakendő) is tovább bővültek, a honvédelmi miniszter által adományozott és a XIV.

BEOSZ Emlékérem elismerésben részesültek

2004.	Herczeg Ottó ny. ezds; Vadászi Tibor ny. vörögy; Balassi Bálint Bajtársi Egyesület Bp.	Sztanó Géza ny. vörögy; prof. Simon Sándor ny. altbgy;	Fürost György; Reviczky Imre ny. vörögy;
2005.	Dr. Tóth Sándor ny. ezds; Dél-Alföldi Régió;	Homor György ny. ezds; Noszlopy Gáspár Fegyveres Erők és Testületek Nyugállományúak Klubja;	Bakaity István ny. ezds; Pintér József.
2006.	Kreizinger Károly ny. alez; Mészáros P Mihály ny. ezds; Dózsa György Nyugállományúak Klubja Cegléd;	Markel János ny. alez; Kormány Sándor ny. ezds; Bem József Honvéd Nyugdíjas Egyesület Jánoshalma;	Nebrek Sándor ny. alez; Dr. Gál Andor ny. ezds; Fegyveres Erők és Testületek Szolnok Városi Nyugállományúak Egyesülete;
	Tata Helyőrségi Nyugállományúak Klubja.		
2007.	Erdős László ny. ezds; Gajdán Miklós ny. ezds;	Gál István ny. ezds; Pintér Lajos ny. ezds;	Deli József ny. ezds; Fehér Megyei Honvéd Nyugállományúak Klubja Székesfehérvár
	Kossuth Lajos Nyugállományú Klub Szentendre;	Iváncsik Imre, a HM politikai államtitkára;	Zsoldos Géza ny. ezds.
2008.	Keresztúri László ny. ezds; Helyőrségi Nyugállományú Klub Gyöngyös	Kacsó Lajos ny. ezds; Nyíri Honvéd Egyesület Nyíregyháza	Nemes Margit; Végh Ferenc ny. vezds;
2009.	Fenyvesi Péter ny. ezds; Kovács Sándor ezds;	Fekete József ny. ezds; Honvédség és Társadalom Baráti Körök Országos Szövetsége;	Dobszai József ny. alez; Szekeres István ny. dtbtk.
2010.	Kelemen József ny. altbgy; Sinyi Imre ny. ezds; Vasi Honvéd Bajtársi Egyesület;	Lamos Imre dtbtk; Mayer Zoltán ny. alez; 69. Harckocsi Ezred Nyugdíjas és Baráti Köre;	Ipacs József ny. ezds; Orosz József ny. alez;
	Magyar Ejtőernyősök Bajtársi Szövetsége;		Gáspár András Bajtársi Egyesület Halvan
2011.	Ipcsic József ezds; Szegedi Bajtársi Klub.	Matkó Béla ny. alez;	Észak Alföldi Régió;

találkozóán átadott „Nemzeti Zászlóval.” A BEOSZ megalakulásának 20. évfordulója alkalmából, a tizenkilencedik katonanemzedéki találkozó „Jubileumi állásfoglalást” fogadott el és tett közzé.

A balatonkenesei rendezvényeken az őrezred és több hagyományörző szervezet, tartott magas színvonalú bemutatót, a Légierő Zenekar, és a BEOSZ „Veterán Zenekara,” pedig igényes műsorral szórakoztatta a résztvevőket. A XIV. találkozó egyik fontos eseménye, újdonsága volt a BEOSZ Emlékérem, a tizenötödik találkozóé pedig a Katonák példaképe díj első alkalommal történő átadása.

Feldolgozni – közzétenni

Összegzésként elmondható, hogy a katonanemzedéki találkozókon sikerült, a korábban egymástól különböző állásponttal rendelkező, érzelmeiben és eszmékben egymástól elkülönült katonanemzedékeket, azok képviselőit viszonylag közös álláspontra juttatni. A hozzászólások, felszólalások, viták során, az estek többségében a szervezők azokat a témákat, nem kellőképp tisztázott kérdéseket állították az érdeklődés középpontjába, amelyek a különböző generációkat azonos, vagy közel hasonló módon foglalkoztatták, nemzetünket, illetve honvédelmünket meghatározó módon érintették. Ez a rendezvény-sorozat jellegét, a résztvevők összetételét tekintve a haderő történetében minden bizonnyal, de valószínű, hogy a magyar történelemben is a maga nemében egyedülálló. A katonanemzedéki találkozó a nemzeti egység és egyetértés megteremtésére irányuló úton, annak idején minden nemzeti erő számára példaértékű tettek, eseménynek számított.

A találkozók törekvéseikben, célkitűzéseikben olyan, a hon védelmével, a hazafisággal összefüggő eszmeiséget,

nemzeti értékeket testesítettek meg, amelyekkel messze megelőzték korukat (a bajtárs kifejezés, a bajtársi szellemiség használata, és mint fogalom újraértelmezése, a haza védelme iránti elkötelezettség újragondolása, illetve a napjainkra használatossá váló Ludovika szellem felélesztése, akkoriban még útkereső vállalkozásnak számított).

Ami a jövőt illeti, a tapasztalatok azt igazolják, hogy a katonanemzedéki találkozóknak új szellemiséggel, a megúj-

odás folyamatos képességével kell folytatódniuk tovább. A hagyományápolás, a katonaemlékek, -emlékhelyek feltárása, gondozása, a múlt értékeinek kutatása, és ezeknek gyakorlatban történő hasznosítása, a most már lassan a múlt homályába tűnő második katonagenerációs örökség értékeinek, az újabb nemzedékek számára történő átadása, a honvédelmi vezetés és a nagy létszámú nyugdíjas katona közötti információáramlás biztosítása, érdekek közvetítése és védelme, a BEOSZ tagszervezetek és a tagság számára történő elérhetőségének biztosítása.

A huszadik (jubileumi) évforduló jegyében sikerült a katonanemzedéki találkozók történetét jelentős mértékben pontosítani, ennek során sok dokumentumot (leveleket, beszédek eredeti szövegét, fényképeket, sajtóforrásokat, és így tovább) összegyűjteni és feldolgozni, így egy viszonylag komplettnek tekinthető anyagot összeállítani. A jövő szempontjából kívánatos lenne ezt a most elkészült nagy terjedelmű, a régmúltból származó anyagot, egy komplett rendszerben a köz számára hozzáférhetővé tenni, archiválni. Ezzel a vállalkozással a Szövetség biztosíthatná a dokumentumoknak az utókor számára történő megőrzését, hasznosításának lehetőségét. Ebből kiindulva a következő évek tennivalói között talán sor kerülhetne a BEOSZ több mint két évtizedes munkájának ehhez hasonló formában történő alapos, magas szakmai igényű feldolgozására, és közzétételére is.

FEKETE ISTVÁN NYÁ. EZREDES,
RÉGIÓVEZETŐ,
A BEOSZ ALELNÖKE

„KÉZFOGÁS A HON VÉDELMEÉRT”

A katonanemzedékek 1992. évi találkozásának nyílt levele a magyar katonákhoz.

Kedves Barátaink! Bajtársak!

Tisztelettel köszöntünk benneteket, szeretett hazánk aktív védelmezőit, az 1992. évi Katonanemzedékek Találkozója alkalmából.

Jelszavunk alapján kérjük, hogy jelképesen és ténylegesen is fogjunk kezét, mi, a különböző nemzedékek és korosztályok képviselői a honvédelem érdekében.

Meggyőződésünk, hogy az a nép, amelyik megtagadja múltját, amelyik nem emlékezik meg elődeiről, előbb-utóbb eltönik a történelem színpadáról.

Talán ez az utolsó alkalom egy új gondolkodás- és cselekvésmódra, arra, hogy a fiatalabb nemzedékhez tartozó katonák újra példákat találjanak az előttük becsülettel szolgálatot teljesítők munkájában.

Most, amikor a honvédség átalakításával megteremtjük nemzeti haderőnk alapjait, legyünk közösen cselekvő részesei hazánk demokratikus átalakításának, demokratikus jogrendünk erősítésének, legnagyobb kincsünk – hosszú idő után visszanyert függetlenségünk – megvédésének.

A katonanemzedékek együvé tartozása érzésének elmélyítésével járjunk élen a magyar katonaeszmény és -becsület helyreállítására irányuló tevékenységben, hiszen jelenünk és jövőnk összefügg a nemzet sorsának alakulásával.

A múlt megismerése, a jelen megértése, együvé tartozásunk és közös felelősségünk tudata alapján jó egészséget és további becsületet szolgálatteljesítést kívánunk.

Bajtársi üdvözléssel:

a Katonanemzedékek Találkozásának résztvevői
Magyar Honvéd 1992. október 23-i száma.

A hagyományápolásról

Szövetségünk, alapításától kezdve, kiemelt feladatának tekintette a honvédelem ügyének szolgálatát, ennek alárendelten a katonák érdekvédelmét, a magyar katonai hagyományok ápolását és a honvédelmi nevelést.

Több mint két évtizedes történetünkben az alapítók által megfogalmazott célok mindvégig jelen voltak és vannak, ha nem is egyforma hangsúlyokkal. Küldött, választmányi és elnökségi üléseinken, egyéb fórumainkon rendszeresen értékeltük céljaink megvalósítása érdekében végzett munkánkat. 10., 15., 20. évfordulás kiadványainkban, a Bajtársi Hírlevélben törekedtünk egy-egy részterület elemzésére, az elért eredmények bemutatására. Így mindhárom kiadványunkban és újságunkban esett szó a magyar katonai hagyományokat ápoló, sőt teremtő tevékenységünkről, azonban olyan összegző értékelés, mint a két évtizedes érdekvédelmi munkánkról szóló, 2010-es, Ocsovai János bajtársunknak köszönhető jelentés az érdekvédelemről, nem készült. Fekete István összegző munkája eredményeként, az elmúlt évi kiadványunkban vált közhinccsé a katonanemzedéki találkozók, immár két évtizedes története. Most a XX. katonanemzedéki találkozó, amely általunk teremtett érték és hagyomány, kínál alkalmat arra, hogy áttekintsük a magyar katonai hagyományok ápolása

terén végzett munkánkat, s erre építve alapozzuk meg hagyományápoló stratégiánkat.

Az elnökség határozata alapján elkezdett összegzés során döbrentünk rá arra, hogy olyan munkáról van szó, amelynek csak a felszínét tudjuk bemutatni, ami csak arra elegendő, hogy egy stratégiát megalapozzon. Hagyományápoló munkánk olyan sokrétű, sokszínű és mélységű, hogy annak tudományos igényű feldolgozására, több időre és igen sok bajtársunk lelkiismeretes, áldozatos munkájára lesz szükség. Márpedig ezt a munkát el kell végeznünk, mert az elmúlt húsz év során olyan sok BEOSZ-os érték teremtődött, amely egyedülálló a civil társadalom, ezen belül a honvédelmi ágazathoz tartozó civil szerveződések körében.

A BEOSZ tagszövetségei, tagegyesületei révén abban tűnik ki, hogy a magyar hadtörténelem egészét fogja át Árpádtól a jelenlegi békefenntartókig. Ezt úgy fogalmazhatnánk meg, hogy az egészet tekinti magáénak s ebből fakadóan nagyon sokszínű hagyományápoló közösség vagyunk.

Szövetségünknek vannak nemzetközi – elsősorban Kárpát-medencei – kapcsolatai, amelyekben mindenekelőtt az összetartó szálakat próbáljuk erősíteni s gyengíteni az elválasztókat. Nemzeti történelmünk tragikus vonulatához tartozik, hogy vesztett háborúink, levert szabadságharcaink, elbukott forradalmaink vagy éppen szövetségeseink, vagy állami berendezkedésünk következtében, a magyar katona önként vagy kényszerből, már az Európai Uniót megelőzően európaivá vagy éppen világpolgárrá vált. Nemzetközi kapcsolatainkat erősítik és csodálatra méltó hagyományápoló munkát folytatnak tagszövetségeseink és egyesületeink. E területen kiemelkedik a MEBSZ munkája. Reméljük, hogy Szövetségünk eddigi tapasztalatait felhasználva leszünk a rendőr és határőr-hagyományoknak keretet adó civil szerveződés is.

A húsz évre visszatekintve méltán lehetünk büszkéek azokra az országos méretű akciókra, amelyek áthatották hagyományápoló munkánkat. Ilyenek voltak a Magyar Honvédség 150, 160 éves évfordulóival vagy a nemzeti évfordulós ünnepségsorozat.

Hagyományápoló munkánk egyik jellegzetes vonása, hogy tagegyesületeink mintegy egyharmada még a Szövetség megalakulása előtt, majd az eltelt húsz év során nevet választott, és ápolja névadója hagyományait. Áttekintve a névválasztást azt kell megállapítanunk, hogy közösségeink számára legvonzóbb személyiségek a reformkorhoz és az 1848–49-es forradalom és szabadságharchoz kapcsolódnak. A XX. század kezdetéig államiságunk és hadtörténelmünk minden korszakából vannak neves személyek, államférfiak, hadvezérek és sikeres katonák. Csaba királyfi és Szent László, a Hunyadiak és Zrínyiek, Dózsa Györgyöt sem feledve Bethlen Gábor és a Rákócziak, majd a dicső szabadsághárcsapatok negyvennyolcas katonái. Kivételt képeznek a Bolyaiak és Puskás Tivadar. Ami az áttekintésből is kitűnik, baj van a XX. századi hősökkel, azok ideológiához kötött, máig le nem tisztult értékelésével s hagyományainkba való beépülésével. Pedig két háború, a Tanácsköztársaság

honvédő harcai, több forradalom és szabadságküzdélem ontotta a magyar vért s termettek abból hősök, ezer számmal. Plathy József és Kablay Lajos tettei példát adnak egy-egy közösségnek. Tagszervezeteink kétharmada hagyományként hordozza azt a nevet, amelyet az évtizedek távlatába visszatekintve, csak más közösségekhez viszonyított megkülönböztetésként vett fel. Nem szabad lebecsülnünk a „honvéd”, a „határőr”, „rendőr” és a „bajtárs” szavainkat, amelynek elfogadtatásában szövetségünknek említésre méltó érdeme van, és más, az egyesületeink nevében előforduló szavaink közösséget, szolidaritást, együvé tartozást kifejező jelentéseit.

Az új civil törvény 2012. januártól új bejegyzésre kötelez minden civil egyesületet. Ez lehetőséget teremt új nevek felvételére s ezáltal újabb hagyományok teremtésére.

Tagszervezeteink hagyományápoló tevékenységének sokszínűségét, változatosságát és mélységét, amely már a társadalom- és csoportpszichológia területeire vezet, csak jelzés szintjén lehet felvillantani. Itt és most nem lehet bemutatni száz közösség hosszabb-rövidebb ideje tartó hagyományápolását s hagyományteremtését. Szövetségünk minden egyes szervezetében jellemző a nemzeti és állami ünnepeinkről, beleértve az október 6-i nemzeti gyásznapot is, való megemlékezés. Katonáink, határőreink, rendőreink és más rendvédelmi szervekhez tartozók követik saját hagyományait, ezek közül csak a Honvédelem Napjához kapcsolódó sokszínűséget emelném ki. Szövetségünkben gyökeret vert a Hősök napja, amely a rendszerváltás előtt gyer-

meknapi rendezvényeknek adott helyt. Ma megfér egymás mellett mind a kettő. Egyre több szervezetünk találja alkalmasnak a hősök előtti tisztelgést, a háborúban életüket áldozókról való megemlékezést a halottak napján. Szövetségünkben elfogadottá vált az idősök napi rendezvénysorozat, amely a kor tisztelete mellett, ha szerény mértékben is, lehetőséget biztosít az életteljesítmények elismerésére. Vannak szervezeteink, amelyek fontosnak tartják a május 9-i megbékélés, a június 4-i nemzeti összefogás és a november 11-i veteránok napjai tartalommal való megtöltését. Szövetségünk egészében előtérbe kerültek az I. és II. világháborúban, az 1956-os forradalom és szabadságharcban elhunyt hősekről és áldozatokról való megemlékezések. Van olyan egyesületünk, amelyben megemlékeznek a mintegy 60 000 zsidó munkaszolgálatosról, mások a holokauszt-ról. S van emléképolója Gidófalvy Lajos főhadnagynak, az embermentőnek és hős ellenállónak, és annak a Reviczky Imre m. kir. alezredesnek, zászlóaljparancsnoknak, aki mélyszégyenűs humanizmustól áthatva kezelte a halálra ítélt „muszosokat”, s mentette a megsemmisítésre kijelölt zsidó honfitársainkat. Egyre inkább gyökeret ver a hosszú ideig elhallgatott, a máig fel nem dolgozott, Mohácsot és Világost követő nemzeti katasztrófa, a Don menti harcokban elpusztult magyar hadsereg tagjainak visszafogadása a nemzeti közösségbe. A családokéból sohasem kerültek ki. A doni áttörés évfordulóját egyre több szervezetünkben használják ki az emlékezésre, s az igen sok helyen hiányos nemzeti tudatunk foltoztatására. Ebben a munkában elvülhetetlen érdemei vannak a néhai Kéry Kálmán vezérezredes által életre hívott, a M. Kir. Honvédség történetének hiteles feltárásában, bemutatásában és a hagyományok megalapozásában jeleskedő Honvéd Hagományőrző Egyesületnek, Buttkai Gusztáv vezetésével. Több szervezetünk is foglalkozik hősi sírokkal, MN, MH halottai nyughelyeinek ápolásával, háborús hadisírokkal feltárásával s az ezekhez kapcsolódó helyi hagyományok ápolásával. Ez a területe a kegyeleti és hagyományápoló munkának, az ideitől, a HM Társadalmi Kapcsolatok és Hadisírgondozó Hivatal révén, anyagiakkal is alátámasztott, szervezett formát öltött.

Egy széles területe a katonai hagyományápolásnak a haderőnemi, fegyvernemi és szakcsapatok hagyományainak ápolása. Amíg a HOHE elsősorban a Magyar Királyi Honvédség hagyományaira összpontosít, addig másik két tagszövetségünk a MEBSZ és a MVRSZ az ejtőernyőzés és a repülés hagyományainak feltárásán, megőrzésén munkálkodik. Tagszövetségünkön kívüli egyesületeink, tagságuk összetételének megfelelően, elsősorban a II. világháború utáni magyar haderő fegyvernemei és szakcsapatai hagyományait teremtettk meg és ápolják, hivatástudatuk által meghatározottan. Ilyen átfogó katonai hagyományápolást a BEOSZ-on kívül egyetlen civil szerveződés sem végez. Igaz ugyan, hogy nem ápolunk huszár hagyományokat s a honfoglalás kori íjászat sem vert gyökeret, de a modern hadseregek fegyvernemi hagyományai a legszélesebb körben a Szövetségünkben lelhetők fel. Gondoljunk csak Gábor Áronra és a tüzér hagyományokat ápolókra, a debreceni, tatabányai, nyíregyházi, szekszárdi bakákra, majd gépesített lövészekre, a szabadszállási, verpeléti harcokhoz, a szegedi, szentesi műszakikra, a váci híradókra, a kalocsai és győri légvédelmi rakétásokra, a tapolcai rakétásokra és a hadosztályok kisrakétásaira, a szolnoki, pápai, taszári és kecskeméti repülőkre és sokan másokra, a teljesség igénye nélkül megemlítve néhányukat.

A fegyvernemi hagyományokon túlmenően még élő, napi gyakorlat a már megszűnt vagy még működő katonai szervezetek konkrét tradícióinak ápolása. Az ehhez kapcsolódó nyugdíjastalálkozókat eddig a HM is támogatta. A nehezedő körülményeket jelzi, hogy a nyíregyházi nyugdíjasoknak, hagyományőrzőknek a szolnoki ellátók biztosítják az ételt. De nem akkor, amikor azt a hagyományápolás kíváná. Ötévenként rendszeresek a 7. és 15. hadosztályok találkozói, amelyeknek BEOSZ egyesületek a szervezői. Van hagyományőrzője a losonci 25-ös gyalogezrednek, s több alegységnek és egységnek a M. Kir. Honvédségből és a Magyar Néphadseregből. Szövetségünk tagjai és egyesületei körében táru-
fel a tiszt- és tiszthelyettesképzés története és hagyománya. Büszkéek vagyunk arra, hogy a II. világháború idején létesített hadapródiskolák emlékét,

hagyományait a HOHE keretében hat baráti, illetve bajtársi kör ápolja. Nem mennek feledésbe a Ludovika és a Zrínyi akadémiaiák, a tiszti és tiszthelyettes képző iskolák – gondoljunk csak a fogalomháttér Jutasra, a szolnoki Kiliánra, a szentendrei Kossuthra, a budapesti Bolyaira és sok más tisztképzőre, a katonai középiskolák és kollégiumok sokaságára.

Hagyományápolásunk egy sajátos területe, meghatározóan csak ránk jellemzően, a nemzeti kultúra és érdekvilág részét képező katonadalok megőrzése, ápolása és átmentése a következő nemzedékekre. Húszéves történetünkben sok dalárdánk, népdalkörünk volt. Jelenleg tíz egyesületünk működtet dalkört. Ők az életői ennek a sajátos, a honvédelemhez kötődő, az évszázadok során csiszolódott népdalkincsnek. Egyesületeink környezetében a hazafiúi érzület közvetítői ők. Az elmúlt évtizedekben többször teremtettünk alkalmat bemutatkozásukhoz. Ott voltak kisebb-nagyobb rendezvényeinken, a néhány éve Marcaliban és az idén Szekesfehérváron szervezett dalostalálkozónkon. Voltak és vannak zenekaraink. Hallhattuk a szentendreieket többször, s most az Obsitos nevet viselő nyugálományú katonazenészeinkre lehetünk büszkéek. Fekete József és Katona János bajtársainknak köszönhetően van a Szövetségünknek indulója.

A katonai hagyományápolásban fontos szerepet töltenek be a tárgyak, azok, amelyek a mindenkori katonát körülveszik. Múzeumainknak, amelyek nem a hadtörténeti tárgyak őrzésére szakosodtak, felbecsülhetetlen kisegítői azok a BEOSZ tagszervezetek által létrehozott múzeumok, emlékszobák, állandó

vagy ideiglenes kiállítások, haditechnikai parkok, amelyek az elmúlt húsz év során szerte az országban létesültek és létesülni fognak, de sajnos saját magunk hibájából nem közismertek. Pedig egy-egy városba ellátogatva, értékes gyűjteményekkel találkozhatunk. Így a jánosalmi légvédelmi tüzér, a tapolcai vegyes katonatörténeti, a ZMNE híradó, a szekszárdi Baka, a fonyódi Lányi Antal, a Nagyatádi Haditechnikai Park és Haditechnikai Múzeumokat ajánljuk a tagszervezetek és a magyar társadalom figyelmébe. Vannak értékes emlékszobáink Vácon és Taszáron, Szabadszálláson és Rétságán, Kiskunfélegyházán, Kalocsán, Karcagon, Csongrádon Szombathelyen és más helyeken. Nagyobb méretű haditechnikai eszközök őrzői az egyesületek által létrehozott haditechnikai parkok. Büszkéek vagyunk a nagyatádira, a szabadszállásira, a tászári repülő, a kalocsai légvédelmi emlékparkok alkotóira. Szinte minden szervezetünk őriz kisebb-nagyobb tárgyakat, történeti múltat őrző albumokat, tablókát és maketteket. Egyedülálló a budapesti Bem József Bajtársi Egyesület 2000 kötetes könyvtára.

A mindenkori haderő jellemző vonása egy sajátos szimbólumrendszer használata. Ismertek Árpád-kori szimbólumaink, a Hunyadiak és Rákócziak által használtak. Közel állnak hozzánk az 1848–49-es honvédek ereklői s szaporodnak a Magyar Királyi, a demokratikus Honvédség, a Magyar Néphadsereg és a jelenlegi Magyar Honvédség birtokunkba kerülő szimbólumai, emléktárgyai. A zászló, ezen belül a csapatzászló jelentőségéről e körben nem kell hosszas fejtegetésbe bonyolódni. Egye-

sületeink egyre nagyobb számban rendelkeznek történelmi zászlókkal. Szabadszálláson Hunyadi Mátyás zászlómásolatát, Kalocsán a Rákóczi-szabadságharc, Szekszárdon pedig 48-as toborzó zászlókat őriznek. Sok szervezetünk becses ereklői elsősorban a közelmúlt katonai szervezeteinek eredeti csapatzászlói. Őriznek ilyeneket Szabadszálláson, Kalocsán, Jánosalmán, Kiskunfélegyházán, Csongrádon. A nyírbátori határőröknek is féltve őrzött kincse a megszűnt Határőr Igazgatóság csapatzászlaja. Talán az utókor bajtársi ereklőként tartja majd számon azokat az egyesületi zászlókat, amelyeket egyre nagyobb számban birtokolnak tagszervezeteink.

Hagyományápolásunkban fontos szerepet töltenek be az emlékjelek s azok az emlékhelyek (általános és kegyeleti), amelyek kiemelkedő hősöknek, hőstetteknek, katonai közösségeknek állítanak maradandó emléket. Az általunk az elmúlt húsz év során állított szobroknak, emlékműveknek, emlékoszlopoknak, emléktábláknak, kopjafáknak a száma olyan sok, bátran mondhatjuk közel ezres nagyságrendű, hogy azok számbavétele és bemutatása egy külön tanulmányt igényel. Pedig ez a tevékenységünk jelzi legátfogóbban hagyományápolásunk sokszínűségét. Köszönet érte a cselekvő közösségeknek. Emlékjeleink sok helyen sűrítetten jelennek meg s emlékhely formát öltenek. Szövetségünk büszke a Várpalotán és Balatonkenesén létrehozott és folyamatosan ápolott emlékhelyeire. Szerte az országban több, általunk kezdeményezett és létrehozott emlékhely létezik. Tapolcán Nemzetközi Katonai Emlékpark, Szabadszálláson Alakulatok Emlékparkja, Honvéd Emlékhely és Parancsnokok Parkja, Csongrádon és Kiskőrösön elhunyt katonák emlékhelye, Taszáron és Szolnokon emlékfalak, Vácon a Híradó, Szolnokon a Kablay tér hirdeti elmúlt korok s a közelmúlt katonahőseinek emlékét. Szövetségünk szervezetei, tagjai kiveszik részüket a kegyeleti emlékeztetésekből is. Vannak tisztán katonai temetők ahol szervezeteink közül többen szerepet vállalnak a sírok ápolásában, illetve emlékező rendezvények szervezésében. Elismerésre méltó munkát végeztek ezen a területen Nacsa Ferenc bajtársunk vezetésével a tapolcaiak. A szegedi református temetőben, bajtársi körünk tagjai

204 sírt hoztak rendbe, nem kevés anyagi áldozattal. Sopronbánfalván a mintegy 2500 elhunyt katona emlékének megőrzésében működnek közre tagjaink. Az ostffyasszonyfai hadifogoly-temetőben rendszeres a megemlékezés az elhunyt katonákról. Kultusza van Nyíregyházán az I. világháborúban mintegy kilenc nemzet tagjaiból elhunyt 2800 katona földi maradványait magába foglaló Hősök temetőbeli megemlékezéseknek, amelyek 1918-tól rendszereken átívelnek. Van ott sírkertjük külön a 48-asoknak, s emléküket ápolásában kiveszi részét egyik tagszervezetünk. Vannak katonasírok, kegyeleti emlékhelyek nemzeti tör-

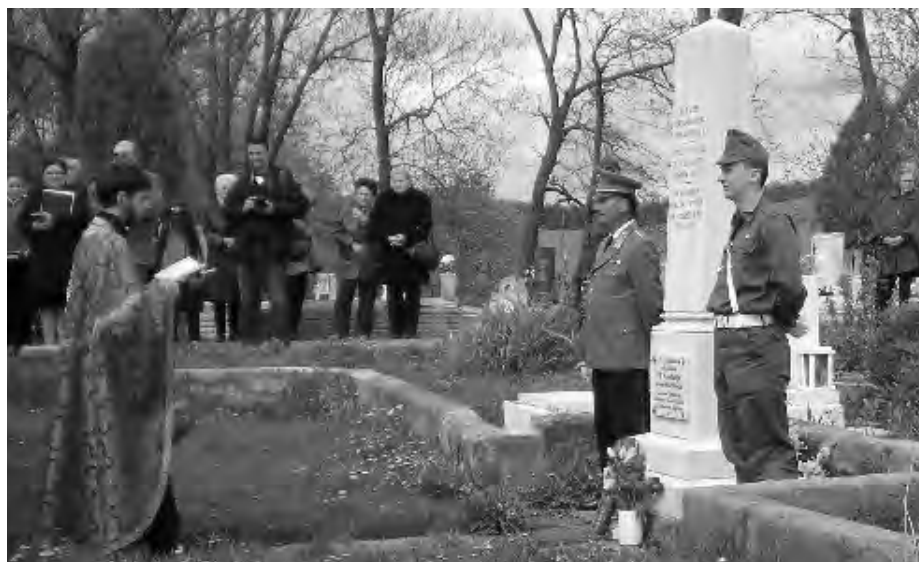
a szövetség egészének történetét bemutató évfordulós kiadványaink. 15 éves múltját dolgozta fel a HOHE és a MEBSZ is egy-egy évfordulós kiadványban. Ilyen jellegű hagyományrögzítéssel még adósa a veteránrepülők. Tagegyesületeink között is vannak szép számmal, akik egy-egy kerek évforduló alkalmából összegzik múltjuk legfőbb történeteit. Áttekintve a „se szeri se száma” könyv és kiadvány többségét, amelyek a katonai hagyomány és hagyományápolás maradandó alapjai, igen sokféle csoportosítás végezhető el. Vannak közöttük emlékiratok és visszaemlékezések. Igen sok a helyőrség és laktanyatörté-

lása a hagyományápolásba sok helyen és sokféle módszerrel történik. Puskás Tivadar Bajtársi Egyesületünk a Nagykáta Kossuth Lajos Hagymányőrző Tüzér Csapat ifjú tűzéireivel tartja a kapcsolatot. Kisbéri szervezetünk a „Mundér Becsülete Honvédelmi Nap” keretében végzi hagyományápoló munkáját. A Nyíri Honvéd Egyesület évente 120 szabolcsi fiatal részére szervezi meg a „Szabolcsi honvédek nyomában” címet viselő honvédelmi-hagyományápoló rendezvényét. És lehetne folytatni a sort ezen a területen is.

Hagyományápoló munkánkat nem egyedül végezzük. Vannak partnereink szép számmal a honvédelmi ágazat területén, valamint civil szervezetek és intézmények között egyaránt. Legfőbb anyagi támogatónk a Honvédelmi Minisztérium. Tagszövetségünk és tagegyesületeink együttműködő partnereinek száma végtelen. Együttműködnek állami és önkormányzati szervekkel, párt és társadalmi szervezetekkel, a társadalom különböző csoportjaival, családokkal és egyénnel egyaránt. Vannak együttműködő partnereink Európában és szerte a világon.

Húszéves hagyományápoló munkánk áttekintése, értékelése csak akkor lehet teljes, ha szólunk hiányosságainkról is. Az elhangzottak elsősorban az önzetlen munka megnyilvánulásai. Vannak olyan szervezeteink, ha nem is sokan, amelyek nem érzik ennek az áldozatvállalásnak a fontosságát. Szövetségünk forrásai szűkösek, azonban tehetnénk és adhatnánk erre a területre többet, és a keveset is célirányosabban. Elnökségünkben nincs helyén kezelve ennek a területnek az irányítása, koordinálása, segítése. Ezzel egy alelnöknek kellene foglalkoznia. Szövetségünk vezetésének, mint az ágazathoz tartozó legnagyobb hagyományápoló szervezetnek, kezdeményezőbbnek kell lennie. Nincsenek kihasználva a tisztán katonai hagyományápolással foglalkozó civil szervezetekkel való együttműködésből adódó lehetőségek. Ez a sokirányú és sokszínű munka nem kellően ismert a Szövetségen belül, s azon kívül sem. Szövetségünk ez irányú munkája olyan nemzeti érték, amely politikai irányzatoktól függetlenül, a társadalom, az állam, a magyar nemzet erkölcsi és anyagi megbecsülésére méltó.

TÓTH SÁNDOR NYÁ. EZREDES

ténelmünk minden időszakából, amelyeknek ápolásában, az ott nyugvók emlékének megőrzésében tevékenyen működnek közre tagegyesületeink, szerte az országban. Tagszervezeteink a hadkiegészítő parancsnokságokkal együttműködésben részt vesznek a Magyar Néphadsereg és Magyar Honvédség halottai emlékének ápolásában. Az emlékápolás módszerei sokfélék a halottak napi megemlékezéstől az évfordulós rendezvényekig.

Hagyományápolásunk sajátos területe a hagyomány, a távoli és közelmúlt szereplőinek, cselekedeteinek megörökítése. Ennek formái az elmúlt húsz évben is sokat változtak. A hagyományos könyv mellé felsorakoztak a digitális eszközök. Ma már az események CD-, DVD-lemezekre és videofilmeken örökíthetnek át az utókornak, s számuk egyre gyarapszik. 12 000 főt számláló jelenlegi s elhunyt tagjaink közül igen sokan vállalkoztak a történelem egyes darabjainak megörökítésére. Így születtek meg

net. Egyre több katonai szervezet, tanintézet története tárul fel a rég- és a közelmúlt homályából. Több szervezetünk örökítette meg névadója emlékét. Feltárulnak előttünk egyes fegyverek, szakcsapatok történetei is. Az utóbbi időben szaporodnak a doni katasztrófát feltáró kiadványok. De feltárulnak előttünk a szovjet csapatkivonás közelmúlt s a békefenntartás jelenlegi epizódjai, vagy említhetném a várpalotai lőtér történetének feldolgozását is. Katona helytörténész bajtársaink is hozzájárulnak ahhoz, hogy a hagyomány tovább öröklődjék s nemzeti történetünknek egy-egy szelete a valóságot jobban tükröző állapotban lehessen a nemzeti tudat része.

Hagyományátadásunk egy másik fontos területe az ifjabb korosztályokkal való találkozás. Igen sok egyesületünk és igen sok tagunk működik ezen a területen. Iskolákkal tartott közös rendezvények, az iskolákban folytatott honvédelmi nevelés, a fiatalok meghívása és bekapcsol-

Örökhagyók

„Önöktől öröklődött át a mai katonák hozzáállása, szakmai tudása, amelyre lehet építkezni”, mondta dr. Benkő Tibor vezérezredes szeptember 10-én Szentendrén azoknak a tiszteknek, akik 40 éves öregdiák évfolyam-találkozójukat tartották az MH Központi Kiképző Bázis laktanyájában. Egykori alma materük falai között tartották öregdiák évfolyam-találkozójukat a Kossuth Lajos Katonai Főiskolán 1971-ben végzett tisztek. A létesítmény ma az MH Központi Kiképző Bázisnak (MH KKB) és a Kinizsi Pál Tiszthelyettes Szakképző Iskolának (KPTSZI) ad otthont. Az ünnepélyes esemény fővédnöke dr. Benkő Tibor vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke, védnöke és házigazdája pedig Mikusi Zsolt ezredes, az MH KKB parancsnoka volt. A rendezvény elején Mikusi ezredes köszöntötte az összegyűlt egykori katonákat és határőröket. „Az idő megfakította a zászló színeit, de most akkor is visszakerült ide, régi otthonába”, mutattott a régi főiskolai zászlóra az MH KKB parancsnoka, hangsúlyozva, hogy a laktanya falaiba beleivódott a "kossuthos" szellem és tartás. Tiszteletét és mély megbecsülését fejezte ki a megjelentek iránt, és jó időtöltést kívánt nekik erre a napra. Dr. Benkő Tibor vezérezredes szintén megköszönte a 40 éves jubileumot ünneplő katonák áldozatos munkáját, akik pél-

damutatóan küzdöttek végig katonai pályájuk mindennapjait, tanították a mai katonagenerációkat, és egyben megteremtették a Magyar Honvédség alapjait. Emlékeztetett az elmúlt negyven évben lezajlott változásokra. „Az akkor 114 ezer fős honvédség ma már csak 29-30 ezer főt számlál. A technika egy része megmaradt, a személyi, strukturális- és feladatrendszer ellenben tel-

érzővel kezelték a pályát, csakis tisztelet és megbecsülés jár nekik igazi katonaeletükért kiemelte, hogy a honvédségben jelenleg szolgálatot teljesítő katonák szintén kiválóan képzett, keményen dolgozó, elhivatott emberek. „Megtesznek mindent azért, hogy a Magyar Honvédség jó hírnevét tovább erősítsék”, fogalmazott. Benkő Tibor kijelentette: a jelenlegi legfontosabb cél, hogy

jesen megváltozott, hiszen mások a mai biztonsági kihívások, tagjai vagyunk a NATO-nak és az Európai Uniónak”, sorolta a tábornok. Benkő Tibor hangsúlyozta: a megjelentek mind kiváló

a honvédség visszanyerje az ország védelméhez elengedhetetlenül szükséges képességeit. „Eszközöket lehet vásárolni, a képességek, az emberek azonban nem pótolhatók hónapok alatt, és a délszláv válság sem évek alatt, hanem nagyon hirtelen robbant ki a '90-es évek elején”, hívta fel a figyelmet a vezérezredes. Zárásként megköszönte a '71-ben végzett tisztek áldozatos szolgálatát, nagyon jó egészséget kívánt nekik, és reményét fejezte ki, hogy a jövőben is megőrzik bajtársias szellemiségüket, összetartozásukat. Az egykori katonák és határőrök a rövid filmvetítést, illetve visszaemlékezéseket követően egyperces néma felállás keretében hajtottak fejet azon bajtársaik előtt, akik már nem jöhettek el a találkozóra. Kossuth Lajos mellszobrának megkoszorúzása és az igazi katonai ebéd – kiváló babgulyás és pogácsa – után kötetlen beszélgetés keretében idézték fel az egykori közös éveket.

Forrás: honvedelem.hu

Egy interjú előzetese

Nagy érdeklődést kiváltó interjúink sorában megkérdeztük dr. Szarka Gábort, a HM kabinetfőnökét azokról a témákról, amelyek ma leginkább foglalkoztatják közösségeinket. Az interjú még nem jöhetett létre, azonban kabinetfőnök úr válaszelevelében összefoglalta a lényegét. Ebből idézünk:

„A tárca új humánstratégiája ... július végén kiadták a 79/2011. (VII. 29.) HM utasítást, a dokumentum a www.honvedelem.hu oldalon és a Párbeszéd lap portálon is hozzáférhető.

A stratégiát az elmúlt évek gyakorlati tapasztalataiból merítve, széleskörű szakmai együttműködés eredményeként, a csapattagok javaslataira építve dolgozták ki. A kidolgozói munkát befolyásolták a Széll Kálmán Tervben a szolgálati nyugdíjak rendszerének átalakításával és a közszolgálati életpályákkal összefüggésben meghatározottak, illetve a Magyar Zoltán Közigazgatási-fejlesztési Program kiadása, mely a katonák és más fegyveres, rendvédelmi szervek tagjai, valamint a kormánytisztviselők életpályáinak összehangolását tűzi ki célul.

A humánstratégia központi elemeiként a pályamodelleket határozták meg, melyeket a katonai és közszolgálati hagyományokat, a katonai szolgálattal járó fokozott megterhelést figyelembe véve, a társadalomban érvényesülő folyamatokkal és normákkal, illetve a gazdasági lehetőségekkel összhangban alakították ki.

A humánstratégia központi elemeiként a pályamodelleket határozták meg, melyeket a katonai és közszolgálati hagyományokat, a katonai szolgálattal járó fokozott megterhelést figyelembe véve, a társadalomban érvényesülő folyamatokkal és normákkal, illetve a gazdasági lehetőségekkel összhangban alakították ki.

A pályaképen világosak lesznek a katonai előtt a szervezeti elvárások, és az, hogy a követelményeknek való megfelelés függvényében milyen lehetőségek nyílnak meg előtte. Mit kell teljesítenie ahhoz, hogy előléphessen, és mindehhez milyen juttatásokra számíthat. A más közszolgálatba való átvihetőség lehetősége fogja biztosítani a hivatásos – és részben a szerződéses – állomány számára, hogy ha a pályafutása során ki kell válnia a hadseregből, ezt követően a közszolgálat más területén dolgozhatnak tovább, tudásukat, tapasztalataikat, a katonai szolgálatra jellemző sajátos kompetenciáikat továbbra is a köz javára fordíthassák.

A nyugállományú katonákat érintő témakörrel az Időügyi Stratégia foglalkozik, melynek felülvizsgálata, szükség esetén módosítása a szolgálati nyugdíjjal kapcsolatos változásokkal összefüggésben az elkövetkezendő időszak feladata. Mindemellett a nyugállományba helyezettnek természetesen továbbra is a katonák nagy családjának megbecsült tagjai. Ennek megfelelően a honvédség – mint ahogy egyébként a humánstratégiában megjelenik – a nyugállományba helyezettokról továbbra is gondoskodik. A lehetőségek figyelembe vételével a honvédelmi tárca által részükre biztosított jogosultságok, támogatások továbbra is elérhetőek lesznek számukra.”

Levelének zárásaként kabinetfőnök úr nem zárkózott el az interjútól – így arra következő lapszámunkban visszatérünk – sőt jelezte: lehetőséget lát arra is, hogy tagjaink részére a témában tájékoztatót tartson.

M.Z.

Felüdülés Lillafüreden

Egynapos kirándulás keretében tekintette meg a Nyírbátori Határőr Igazgatóság Nyugdíjasai Egyesület tagsága Miskolc-Tapolca és Lillafüred látványait. Miskolc-Tapolcán megmártóztunk a hangulatos barlangfürdő vizében. A vállalkozó kedvűek csónakáztak a vadkacsák, a fehér- és fekete hattyúk között. Gyönyörködöttünk a ritkaság számba menő lila színű tavirózsákban, miközben mókások ugrán-

doztak körülöttünk. A lillafüredi István-barlang csodálatos cseppkő-képződményeinek láttán újra meggyőződhetünk arról, hogy a természet erői messze túlszárnyalják az ember alkotó fantáziáját. Ugyanilyen érzések kísértettek a vízesés és a Hámori-tó láttán. A Palota Szálló impozáns külseje már messziről magához vonzotta tekintetünket. Egész nap szívtuk az ózondús levegőt. Fizikailag elfáradva, de lelkiileg megújulva tértünk haza.

V. I.

Emlékezés és találkozás

A Határőrségre és Szent Lászlóra, a határőrök védőszentjére emlékezett a Nyírbátori Határőr Igazgatóság Nyugdíjasai Egyesület tagsága. Vincze István ny. alezredes ünnepi beszédében felelevenítette a magyar államisággal egyidős szervezet történetét, és "dicsőítette" I. László országépítő és egyházszervező tevékenységét. Az elhunyt határőrök emlékére állított kopjafájánál koszorút helyezett el Szabó János ezredes regionális gazdasági igazgató, a megyei Rendőr-főkapitányság képviseletében Gál József alezredes határrendészeti szolgálatvezető, a rendőrségi állományban szolgálatot teljesítő volt határőrök nevében Rácz István százados, alegységparancsnok, valamint Molnár János, a Független Rendőr Szakszervezet határrendész szekciójának titkára. Elhelyezték a megemlékezés koszo-

rúját az erdőbényei testvér nyugdíjas klub képviselői, akiknek ezen a napon viszonzottuk a két héttel korábbi szíves vendéglátást. Az ünnepség után idegenvezetés mellett megtekintettük a Hit és Egészség Program keretében csodálatosan felújított római katolikus és református templomot, és végigmentünk a ritkaság számba menő várostörténeti sétányon. Estig tartott a kötetlen beszélgetés, nótázás és táncmulatság. Újból megerősítettük az ötéves barátság további ápolásának szándékát.

VINCZE ISTVÁN ELNÖKSÉGI TAG

Gyékényesi Hegyőrség

A gyékényesi Hegyőrség demonstratív akcióval indította az őszi idényt. A fokozott járőrszolgálat október végéig tart, amely során meg szeretnék előzni illetve gátolni a területükön a lopásokat, a tiltott termények termelését és egyéb szabálytalan cselekményeket.

A járőr csoportok 2–4 fővel teljesítenek szolgálatot. Fő feladatuk a területen megjelenő ismeretlen személyek és eszközök (pl. fenyőkereskedők, idegen gépjárművek) tevékenységének figyelemmel kísérése, szükség esetén a rendvédelmi szervek értesítése.

Munkájukat nagyon hatékonyan segíti a Nagykanizsai Sportrepülő Egyesület, melynek tagjai az időjárási viszonyoktól függően, egyeztetett időpontokban légi járőrzést végeznek, fényképfelvételeket készítenek, amiket eljuttatnak a Hegyőrség tagjaihoz. A szervezet nyitott, várják a hasznosítható javaslatokat.

LÓDRI ISTVÁN ELNÖK

Kirándulás helyett szalonnasütés

„A szalonnasütés nem egy nagy sztori” – mondták a klubtagok, amikor összjöttek a Helyőrségi Nyugdíjasklub, illetve a volt laktanya udvarán. A Kassai Katonai Klubbal való megbeszélte kirándulás sajnos elmaradt, részükről adódott valami gond, így itthon maradtunk.

Délután, a szemerkélő esőt követően kisütött a nap, tehát előkerült a szalonna, a lilahagyma és utazás helyett nekiláttunk a szalonnasütésnek. A finom illatok között jobban esett a baráti beszélgetés is. A nem egy nagy sztorihoz csak annyit: „Minden nap, amelyet átélsz, különleges. Minden nap, minden óra, minden perc különleges.”

LORGER KÁROLY

Repülőműszakiak ünnepe

A kecskeméti Repülők és Rendvédelmi Bajtársi Egyesülete a közelmúltban ünnepi megemlékezést tartott a Repülő Műszakiak Napja alkalmából. Az előadásra felkért Őrs Ágoston nyá. okl. mk. alezredes – a kecskeméti 59. Szentgyörgyi Dezső Repülőbázis egykori műszaki főnöke – színvonalas, élményekben gazdag előadáson mutatta be a repülő műszaki katonák dolgos hétköznapijait, sikereiket és gondjaikat. A megjelent hallgatóság érdeklődéssel hallgatta az előadást, majd az azt követő baráti beszélgetésen Horváth Béla

nyá. mk. ezredes – a Légijármű Javító Üzem egykori parancsnoka – idézett a több évtizedes műszaki élményeiből. Lepés Imre nyá. törzsszáslós, aki szintén repülőműszakiként teljesített katonai szolgálatot, mesélt a műszaki élet szépségeiről és nehézségeiről. Vigh Ferenc nyá. őrnagy, egykori vadászpilóta elismerően szólt a műszakiak munkájáról, melyet a megbízhatóság, pontosság, az egymás munkájának a tisztelete jellemzett szolgálati ideje alatt.

CSÓKA TAMÁS NYÁ. EZREDES

Szeptember Feszt a Bem Klubban

A Bem József Bajtársi Egyesület és a 12. Ház Társasház közös szervezésében tartottuk meg 2011. szeptember 10-én, őszi első klubnapunkat „Szeptember Feszt” elnevezéssel.

A klub kerthelyiségében megrendezett kerti partin, szép napsütéses őszi időben, kellemes hangulatban fogyasztottuk el a 12. Ház Társasház közös képviselője, Jóga József úr által főzött kitűnő bográcsgulyást. Ezt követően baráti beszélgetésen eleveztünk fel nyári élményeinket, majd szót váltottunk az egyesület tervezett őszi programjairól is.

PINTÉR SÁNDOR

Emlékoszlop

A Marcali Bajtársi Egyesületnél is egyik fő célkitűzésünk a katonai hagyományok ápolása, emlékeink megőrzése, az utókor felé való átöröklése. Ennek érdekében eddig is sok mindent tettünk és a jövőben is teszünk. Ezzel az elődeink megbecsülését, a helytállás elismerését és az együvé tartozást kívánjuk kifejezni.

Ezért is üdvözlöttük örömmel a BEOSZ azon kezdeményezését, hogy a balatonkenesei honvédüdülőben, az egykori katonai helyőrségek és alakulatok emlékezetére létesüljön egy emlékpark. A HM által is elfogadott javaslatához az elsők között csatlakoztunk. Felvállaltuk, hogy a Marcaliban, az 1951 és 2001 közötti fél évszázadban állomásozott 21 alakulat emlékét egy kopjafára rögzített réztáblán fogjuk átöröklíteni. Megtisztelő volt számunkra, hogy ezt a BEOSZ és egyesületünk megalakulásának 20. évfordulóján, 2010. február 17-én az elsők között tehetjük meg.

A kopjafa alapanyagát a Szőcsénypusztai Erdészeti Szakiskola biztosította, Balaskó Ferenc egyesületi tagunk faragta és dr. Sütő László, Marcali város polgármestere avatta fel.

A felemelő ünnepségen megjelentek a tageszervezetek képviselői, a meghívott vendégek, a marcali egyesület 30 fős csoportja, dr. Suchman Tamás országgyűlési képviselő és Hornok József nyugállományú ezredes, a marcali helyőrség utolsó parancsnoka is. Az ünnepségen műsort adott a marcali Bajtársi Dalárda, majd a marcali egyesület és a BEOSZ elnöksége koszorút helyezett el az emlékművön.

Dr. Sütő László avató beszédében kiemelte, hogy Marcali életében nagyon jelentős az, az 50 év, amikor katonaváros volt. Sokat köszönhetünk a katonáknak a település várossá válásában, fejlődésében. Köszönet a sok társadalmi munkáért, amit például a gázhálózat kiépítése, az iskolai tanuszoda megépítése során végeztek.

Marcali lakossága 1951-ben, amilyen nehezen fogadta be, 50 év után legalább olyan nehezen, fájó szívvel engedte el a katonákat. Ez a szép emlékoszlop hirdesse Marcali, az egykori katonaváros és ott állomásozott katonái jó hírét – mondta többek között a polgármester.

FEHÉR JÁNOS

A Marcali Bajtársi Egyesület az elmúlt év 20. évfordulós sikerein felbuzdulva, erre az évre is színes, gazdag munkaprogramot állított össze. A közelmúltban ennek féléves végrehajtását értékelte az elnökség. A főbb tapasztalatokról kérdeztem Fodor Lajos elnökségi tagot.

– *Hogyan értékelték az első félév munkáját?*

Vegyes szájjal. Voltak jól sikerült rendezvényeink, volt, amit nem az eredeti elképzelés szerint tartottunk meg és volt, amit el kellett hagynunk.

– *Mi volt ennek az oka?*

Természetesen a pénzihiány. Ebben az évben nagyon rosszul sikerültek a pályázataink. Sajnos sem az NCA-nál, sem a HM-nél, sem a megyei önkormányzatnál nem sikerült pénzhez jutnunk, a városi önkormányzat pályázatán is csak minimális összeget nyertünk. Ennek függvényében elsősorban olyan rendezvényeket terveztünk, amelyek nem kerültek pénzbe.

– *Például?*

Például Dr. Darabos Ferenc közreműködésével több egészségügyi előadást szerveztünk, vagy a városi rendőrkapitányt és a tűzoltóparancsnokot előadásra, fórumra hívtuk. Ilyen rendezvényünk volt a műszaki fegyvernemi napról való megemlékezés, vagy a kaposvári Toborzó és Érdekvédelmi Iroda képviselőjével való találkozás, fórum a bennünket érintő, időszerű katonai kérdésekről.

Ezek mind nagyon hasznos és bennünket érdeklő, tartalmas rendezvények voltak.

– *Mit kellett elhagyni?*

Például a hagyományos, kihelyezett, félévi munkát értékelő klubdelutánt, és a mindig nagy sikert aratott horgász-

versenyt és az azt, követő estebédet.

– *Az első kérdésnél azt mondta, hogy voltak jól sikerült rendezvényeink, említene ezek közül?*

Elsőnek említeném a Vörsön megtartott családi napunkat. A gyönyörű környezetben a szívélyes fogadtatás, a jó hangulat, a babgulyás illata, a gyermekzsivaj, a foci, a lövészet, a kártya partik nem csak a ligetet, de minden résztvevő szívét is átjárták. Mindezt csak emlékezetesebbé tette az országos hírű tűzoltómúzeum megtekintése.

A másik kiemelkedően jól sikerült rendezvényünk volt a Szlovén Tiszti Szövetség Lendvai Területi Egyesület meghívására tett látogatás. A nap folyamán felejthetetlen élményt nyújtott a Dobronakon lévő növényházban, Európa legnagyobb orchidea telepét megtekinteni. Ugyancsak nagy élményt jelentett, Mariborban egy katonai nyílt napon való részvétel.

– *Mit tart, az idei év legnagyobb sikerének?*

Természetesen azt, hogy a dalárdánk lassan hét évi fennállása után elkészítette első lemezfelvételét. Az 50 perces lemez címe „Katonasors”. Hét blokkban katoná-, betyár-, bor-, balatoni-, és népdalokat tartalmaz. A zenei anyaghoz egy 20 perces DVD film is készült és Marcali nevezetese épületeit mutatja be, melyhez a kísérelő dalokat a dalárda énekli. A pénzügyi helyzetünk alapján, talán mondanom sem kell, hogy mindezt, akárcsak a fellépésekre való utazásunk egy részét saját költségen a dalárdatagok finanszírozzák.

Azt kívánom, hogy az egyesületnek ettől rosszabb éve ne legyen, jobb lehet. Lesz is!

FEHÉR JÁNOS

Nők a Szövetségben

A BEOSZ Tanácsadó Testülete 2011. június 28-án kihelyezett ülést tartott Kiskunfélegyházán. Napirend szerint a fő téma: A nők, katonafeleségek és özvegyek a BEOSZ tagszervezeteiben és egyesületeiben. Számarányuk, helyzetük, megbecsültségük, aktivitásuk és szorgalmuk kohéziós erejének hatása a BEOSZ egészére. A testület tagjait a Kiskunfélegyházi Helyőrségi Klub tanácstermében stílszerűen Fekete Anna, a Petőfi Sándor Bajtársi Egyesület elnöke fogadta, és jó munkát kívánt a testületnek. A napirend szerinti munka előtt Végh Ferenc nyá. vezérezredes úr, a Tanácsadó Testület elnöke néhány mondatban köszöntötte a tagokat, majd a testület meghallgatta Bódi Jánosné (Irénye) a nőtagozat vezetőjének előterjesztésében a vitaindító beszámolót. A hozzászólások nyomán élénk megbeszélés alakult ki a témáról, ezzel is érzékeltetve annak fontosságát.

Az anyag előkészítése során már nyilvánvaló volt, hogy a nők helyzetének és a BEOSZ szervezeteiben elfoglalt helyének értékeléséhez nem elegendő az a személyes tapasztalat, melyet Irénke, a Nőtagozat vezetőjeként több éves munkája alatt szerzett, vagy akár Magdika, vagy jómagam a munkánk során tapasztalhattunk. Éppen ezért néhány kérdés megválaszolására kértük fel a régiókat, és egyes szervezetek vezetőit. Többek között, hogy hány nő és hány katonanő van a régióban, van-e nőtagozat, hogyan vesznek részt a hölgyek a közösségi munkában, vagy hány nő kapott elismerést, jutalmat az elmúlt időszakban? Bár mindenhol nem kaptunk visszajelzést, a fontosabb mutatók

alapján az arányok jól megállapíthatók voltak.

Az azonnal kiderült, hogy ma, amikor „özvegyekről” beszélünk, már nem csak a katona felségekre kell gondolkodnunk, mint ahogy a nyugdíjas katona alatt sem csak a katona férjeket kell érteni. A katonaként nyugdíjban részesülők közel 10%-a katonanő, és köztük többen vannak olyanok is, akik már özvegyi ellátást is kapnak. A katona hölgyek átlag életkora eléri a 60 évet, míg az özvegyi nyugdíjban részesülő nők átlag életkora meghaladja a 74 évet. Főleg az idősebb korúak közül többen – közel 600 fő - csak özvegyi ellátást kap, vagyis ők sajátjogi ellátással nem rendelkeznek. A beszámoló is kitért néhány nehéz anyagi helyzetben lévő özvegy problémájára, ahol például a havi térítési díj miatt gond az időszotthoni elhelyezés. Mára különösen azok kerültek nehéz anyagi helyzetbe, ahol a férj a katonai

gondoskodása, látogatása, segítségnyújtása lehet a megoldás. Ennek a munkának a célja a nők helyzetének értékelése volt, de ennek során mégsem szabad megfeledkezni arról, hogy a több mint 8000 fő özvegyi ellátásban részesülőnek a 17-18%-a férfi. Velük kapcsolatosan csak azt jegyezném meg, hogy amikor az özvegyek részére szakmai programokat szervezünk, nem feledkezhetünk meg róluk sem, hiszen számukra ugyanolyan fontos a tájékoztatás.

A hölgyek részvételét az egyesületek munkájában részben az mutatja, hogy milyen aktív szerepet vállalnak az egyesületnél, és milyen munkával járulnak hozzá az egyesület életéhez. Az utóbbi években látható, hogy egyre több hölgy vállalt vezetőként, vagy vezetőségi tagként szerepet, de vállalkoznak egyéb olyan funkciók betöltésére is, melyek a részükre, vagy a részvételükkel működő csoportok vezetését – összefogását – jelentik. A már jól ismert – és gyakran nívós fellépéseket vállaló – kórusok, táncegyüttesek és kézimunka szakkörök mellett megjelentek újabb csoportok, mint a foltvarró, a női torna klub, vagy a Vidám Nagyik dalköre. Az egyesületek részéről nagyra becsülik a hölgyek aktív munkáját, komolyan számítanak jelenlétükre, és segítségükre. Mindenhol kiemelték szervező és lebonyolító képességüket, szakmai tevékenységüket, a programok és a klubélet minden napjaiban való részvételüket, nem utolsósorban dicsérték a szépítő és sütőfőző asszonyok kiemelkedő munkáját.

Az egyesületek e munkákat az egyre szűkülő lehetőségek ellenére igyekeznek „honorálni”. Az elmúlt időszakban 164 fő részesült alkalomhoz vagy életkorhoz kötött kitüntetésben, vagy egyéb HM szintű elismerésben, de a nők részéről elismerésként értékelik kiemelt alkalmakkor a központi HM rendezvényekre történő meghívást is. Az özvegyek részére egyesületi szinten főleg a nőnap és az idősek világnapi rendezvények alkalmával találhatnak módot a köszöntésre.

A jóleső figyelmességen túl, az is tükrözi a hölgyek irányába mutatott figyelmet, hogy a szervezet hogyan viszonyul hozzájuk. Miközben több egyesületnél is jól működő nőtagozat van, a BEOSZ régió szintű szervezetében csupán három nőtagozatról számolhattunk be, ahol szakmai koordinációs munka is folyik. Az ő munkájuknak köszönhetően 2010-ben a Közép-dunántúli Régióban Katonaözvegyek Találkozóját rendezték meg, melyen több szakmai előadás is elhangzott és a Hadkiegészítő Parancsnokság mellett a helyi önkormányzat is képviseltette magát. A jól szervezett

székesfehérvári találkozón túl, hasonló témakörben szerveztek találkozót Tatán, Pápán, Győrben, és a közel múltban Veszprémben is. Az idei régiószintű eseménynek a Dél-alföldi Régió ad majd otthont, és ugyan csak a tervek között van 2012-re az MEBESZ szervezésében az ejtőernyős nők fóruma.

Akár elmondhatnánk, hogy e rendezvényeken a nők számára megfelelő lehetőség kínálkozik gondolataik, problémáik megvitatására, de pontosan tudjuk, hogy a női tagság összetétele nem csak özvegyi nyugdíjasokból áll. Vanak a tagok között szép számmal hivatásos katonaként nyugdíjba került hölgyek, akik a katonai pályát nem „csak” feleségként (és itt nem csökkentve ennek jelentőségét!) kísérték végig, de hivatásként is megélték azt. Az ő esetükben a katonai pályán történő előmenetel, talán ugyan olyan fontos lehet, mint férfi társaik és a jelenlegi adatgyűjtés azt mutatta, hogy a nők esetében csak ritkán éltek az előléptetés lehetőségével. Mint ahogy sajnos az is negatív tapasztaltunk, hogy a katonanők életével foglalkozó egyéb fórumokra a

BEOSZ meghívása, ily módon részvétele is elmarad, egy-egy eseményről csak utólag a sajtóból értesültünk. A BEOSZ vezetőségében, illetve más testületeiben már korábban is felvetődött egy a női szekció, vagy a nők kérdéseivel foglalkozó személyi részvételének lehetősége. Ezt az igényt most a Tanácsadó Testület is megerősítette ajánlásában, miszerint a 2012-ben esedékes választásokon a jelöltek között szerepeljen e témakörrel foglalkozó személy, az ajánlást a jelölő bizottság számára is eljuttatta.

Végezetül egy személyes megjegyzés. Nőként és katonaként is nagyon jó érzés volt ezen a munkanapon részt venni, mert nemcsak a leírtakból, de a hozzászólásokból is kiderült, hogy az egyesületek és a BEOSZ vezetése is komolyan elismeri a nők eddig végzett munkáját, továbbra is számít az általunk nyújtott segítségre és támogatásra, és a szervezeten belül keresik a további lehetőségek útját.

SZTANÓ ZSUZSANNA ÖRNAGY
BEOSZ TANÁCSADÓ TESTÜLET
NŐBIZOTTSÁGÁNAK TAGJA

Hunyadi Kupa horgászverseny

A Honvéd Horgászegyesület szeptember 10-én ismét megrendezte a már hagyományokkal rendelkező Hunyadi Kupa nyílt horgászversenyt. Sajnálatos módon a BEOSZ tagegyesületek érdeklődése ezúttal is alacsony volt. Budapestről csak a Balassi Bálint Bajtársi Egyesület indított csapatot, és meghívta külföldi társszervezeteit is.

A versenynek így – nagy érdeklődés mellett – tizenegy csapat vágott neki, köztük a meghívott két külföldi egyesület reprezentánsa, az ANCMRR „Traian Mosoui” Bihor, egyszerűbben a nagyváradi, valamint a Veterani Ptuj, a szlovén barátaink is. Mind a Duna vízállása, mind az időjárás kedvezett a horgászverseny lebonyolításának. A kora reggeli

regisztrációt követően kezdetét vette a mindvégig kiélezett verseny, mely során a szlovén csapatot ez évben sem lehetett megállítani.

Az egyéni verseny első három helyezettje Stanko Zitnik, Dusan Horvat és Branko Verdenek lettek. Így természetesen hazavihették a csapatverseny aranyérmeit és a legjobb külföldi csapatnak járó kupát is. A nagyváradi barátainknak (Lupea Nicolea, Balmos Nicu, Tanase Cornel, valamint Palusan Ioan) nem sikerült túl fényesre a részvétel, két éve a „legnagyobb hal” díjjal vigasztalódtak, de lelkesen, jókedvűen versenyeztek. Kített magáért a Szentendrei Honvéd Kulturális Egyesület csapata is, Fenyvesi Péter vezetésével megszerezték a csapat második helyezést, míg a harmadik hely a rendező Honvéd Horgász Egyesületé lett. Ahogy Fazekas Bálint elnök mondta, gratulálunk a győzteseknek és minden résztvevőnek.

A verseny jó alkalmat nyújtott a szlovén és román barátainkkal való konzultációra, egymás kölcsönös tájékoztatására és személyes beszélgetésekre is, így jól szolgálta a barátság elmélyítését.

HANUSKA MIKLÓS NYÁ. ALEZ.

A pertársaságról

Nyugállományú katonák körében valószínűleg nem ismeretlen alapítványunk tevékenysége. A Katonák a Törvényességért és a Jobbiztonságért Közhasznu Alapítványt (rövidebb nevén: A Katonákért Közhasznu Alapítványt) 1994-ben alapította a Honvédszakszervezet. Alapítványunk legfontosabb céljai a katonai szolgálatot teljesítők, valamint a nyugállományú katonák emberi, szolgálati és szociális jogainak védelme. Az évek során alapítványunk – szak szervezeti, Soros Alapítványi, Visegrád Alap, NCA, stb. támogatással – számos hazai és nemzetközi konferenciát, szakmai fórumot, állásbörzét szervezett a honvédségi humánpolitika, a szociális és a jogbiztonság erősítésére, a tömeges átszervezések során a szolgálatból elbocsátottak civil munkaerőpiaci beilleszkedésének segí-

tésére. Alapítványunk több száz szociálisan rászoruló katonára részére biztosított segítyt, szolgáltatások szervezésével segítette és segíti a szociális és az érdekvédelmi tevékenységet. 2009-2011 között részesei voltunk annak a konzorciumnak, amely több ezer aktív, és nyugállományú katonának segített – mintegy 500 millió Ft-os norvég pályázati forrás felhasználásával – új szakmát, a munkaerőpiacon hasznosítható új ismereteket szerezni.

Ma ismét jelentős feladat előtt áll alapítványunk. Az Országgyűlés a közel múltban elfogadta a 2011. május 13-án Lázár János és Balsai István által benyújtott alkotmánymódosítást, tehát a szolgálati nyugdíjasokat és várományosokat fenyegető veszély realitássá vált. A szolgálati nyugdíj, valamint a korkezdvezmény visszamenőleges hatályú tervezett megszüntetése mintegy 7000 fő nyugállományú katonát és nagyszámú, 25 évet meghaladó szolgálati viszonytal, rögzített nyugdíjjogosultsággal rendelkező aktív katonát érint, s rajtuk keresztül sok ezer családot hoz hátrányos helyzetbe.

Az előállt helyzetre tekintettel a HOSZ és alapítványunk június 24-én közös felhívással fordult az érintett katonákhoz.

Alapítványunk kötelességének tekintti, részt vállalni a tevékenységi körünkbe tartozó aktív és nyugállományú katonák jogainak védelmében. Úgy döntöttünk, hogy még a tényleges érdeksérelmek bekövetkezése előtt meg kell kezdeni az előkészítő munkát a jogvé-

nyesítés nélkülözhetetlen feltételeinek biztosításához. Ezek közül a legfontosabb az érdeksérelemben várhatóan érintett személyek regisztrálása. Létrehoztuk a

honvédséget átfogó regisztráció személyi és tárgyi feltételeit és megkezdtuk a bejelentkezők regisztrálását. Honlapunkat eddig (augusztus 10.) csaknem húszezer fő tekintette meg, és mintegy 700 fő regisztrált.

A Katonákért Közhasznu Alapítvány által megkezdett regisztráció egy célt szolgál: a szolgálati nyugdíjat megszüntető jogszabályok elfogadása esete, a Honvédszakszervezet megbízásából, megteremteni a feltételeit egy pertársaság megszervezésének. Pertársaságunkba várjuk az érintett nyugállományú katonákat, a már rögzített nyugdíjjal rendelkező tényleges állományú hivatásos katonákat és egykori, vagy ma is szolgálatot teljesítő katonák más rendvédelmi szervezetben szolgálatot teljesítő, vagy teljesített, érintett családtagjait.

Regisztrálni a www.katonakert.hu és a www.hsz.hu honlapon megtalálható regisztrációs lap kitöltésével és a lapon megadott címekre postai, vagy elektronikus úton való megküldésével, illetve a www.katonakert.hu honlapon közvetlenül elektronikusan is lehet. A regisztráció rögzítéséről minden jelentkezőnek igazoló e-mailt küldünk.

SZEKERES ISTVÁN
NYÁ. DANDÁRTÁBORNOK
A KURATÓRIUM ELNÖKE

Bábudöntögetők vetélkedője

Határőrség már nincs, de élnek még a nyírbátori határőrkerület volt határőrői, akik augusztus végén vendéglátói voltak a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége Észak-alföldi régió tagszervezetei csapatainak. A jó hangulatú bajtársi versenyen profi és kezdő bábudöntögetők (bowling) mérték össze tudásukat, amelynek végeredménye az lett, hogy a győzelmet ismételten a debreceni Bocskai István Bajtársi Egyesület csapata szerezte

meg. Őket a nyíregyházi Nyíri Honvéd és a Szabolcsi Honvéd Műszaki Hagyományörző csapatai követték a dobogón. A város polgármesterének, a megyei rendőrfőkapitánynak és a régióvezetőnek a különdíjait a csapat és az egyéni helyezettek vehették át. Összinté köszönetet kaptak a nyírbátori határőrfeleségek a sok és finom

süteményért. Köszönet a rendezőknek a bajtársi szellem erősítéséért.

Nyári kalandozások

A Fejér megyei Honvéd Nyugállományúak Székesfehérvári Klubjában nyáron sem áll meg az élet! Nyáron vannak a legjobb "összekovácsoló" kirándulások. Tordaszentlászlón jártunk, ahová a klub Nőszírom énekkara fellépni is ment. Székesfehérvárnak és Tordaszentlászlónak egyaránt köze van Szent László királyunkhoz. A falu hívott meg minket és csodálatos élményben volt részünk. A híres vendégszereget, a fogadtatás és az énekkarunk sikere feledhetetlen számunkra. Őszinte, mély barátság szövődött a magyar és a román nemzetség között. Bízunk benne, hogy jövőre ismét ellátogathatunk a festői környékre.

A másik fontos kirándulásunk a Tisza tóra vezetett, ahol

kirándultunk Esztergomba. A trópusi hőség ellenére, a lágy hullámok és a táj szépsége teljesen elkápráztatták a résztvevőket! A megújult Mária Valéria hídon átsétálva Szlovákiát is meglátogattuk. Természetesen a finom sörüket meg kellett kóstolnunk!

Meggyőződésünk, hogy ezek a kirándulások teszik szembé, változatosabbá a nyugállományúak életét! Mindannyiunk nevében köszönetet mondok a klub vezetőségének.

MÁRKUS ANTALNÉ

a fellépésünk alkalmával, közel ezer ember, velünk együtt felállva énekelte a „Kell még egy szó...” című dalt. Köszönet Györffy Józsefné karvezetőnek az elért eredményekért!

A klub női szekciója szervezésében feledhetetlen családi napot töltöttünk a balatonkenesei honvédüdülőben. A családok, az unokák még jobban megismerték egymást. A napokban hajóval

A huszárszellem hajtotta őket

Pápa Város Önkormányzata, a Pápai Huszáregyesület és a Jókai Mór Művelődési Központ emlékünnepséget tartott a Pápai Hősök Napja alkalmából. Az első és második világháborús emlékműveknél szervezett megemlékezésre Pápa Város Fúvószenekara toborozta az emlékezőket. Dóczy Barna szavazatát követően a főhajítás szónoka – Bedők János hő. huszárkapitány – hiteles forrásokat idézve emlékezett a Magyar Királyi 7. Honvéd Huszárezred tragédiába torkolló lovas-

rohamára. 1914. augusztus 17-én Gorodok Satanow mellett a Magyar Királyi 7. Honvéd Huszárezred áttörte az orosz vonalakat, de az ezred szinte teljesen megsemmisült. A Pápai Huszáregyesület alapító tagja úgy fogalmazott, a gorodoki örülten bátor halálroham gyönyörű hadi teljesítményt képvisel, de harcászati sikere nem volt.

Az emlékbeszéd után Kossuth Gerő dalát követően a résztvevők elhelyezték az emlékezés koszorúit az első

és második világháborús emlékműveknél.

A Pápai Hősök Napja bajtársi találkozóval folytatódott, ahol az idős veteránokat dr. Áldozó Tamás, Pápa város polgármestere köszöntötte. Az első bajtársi találkozó alkalmával 127 idős katona, egykori huszár idézhette fel a világháború eseményeit, ma már csak 18 fő jelezte részvételét az eseményen. A megjelentek egypérsen néma tiszteletadással emlékeztek az elmúlt néhány évben elhunyt bajtársakra.

-KERECSENYI-

Felejtethetlen hét erdélyi magyarok között

Maradandó élményekben gazdag hetet töltött Erdélyben a Nyírbátori Határőr Igazgatóság Nyugdíjasai Egyesület tag-sága. A Fábián házaspár óramű pontossággal szervezte meg a határon túli, egykor Magyarországhoz tartozó nevezetességek megtekintését, magas szinten megvalósítva az idegenvezetést is. Czákó Sándor buszvezető pedig a hajtűkanyarokat és a műszaki problémákat is leküzdve juttatott el bennünket a csodálatos helyszínekre. A kirándulás során elámultunk a parajdi sóbánya gigantikus méretein és szépségén, lebegtünk a Medve-tó sós vizén, félelemmel vegyes elragadtatást keltett bennünk a Békás-szoros, a Gyilkos-tó és a Tordai-hasadék. Tisztelegtünk a magyarság nagyjai előtt a kolozsvári Mátyás-szobornál, Hunyadi Mátyás szülőházánál, Gyergyószárhegyen a Lázár-kastélyban, ahol Bethlen Gábor erdélyi fejedelem a gyermekkorát töltötte, Farkas-lakán Tamási Áron sírjánál és szülőházánál, Orbán Balázs, a legnagyobb székely-magyar szobránál, sírjánál és a székelykapu-parkban, valamint a székelyudvarhelyi szoborparkban, ahol a Hősök terére emlékeztető, a nagy

magyar történelmi személyiségeket megjelenítő szobrok sorakoznak. Megilletődve meditáltunk a gyergyószentmiklósi örmény templomban, a gótikus kolozsvári Mátyás templomban, továbbá a székelyudvarhelyi késő reneszánsz stílusú városháza pompás külső megjelenésében és dísztermének gazdagon díszített kazettás mennyezetében. Megnéztük Erdély egyetlen lakott várát, a budai várhoz hasonló segesvári várnegyedet, miközben megemlékeztünk a segesvári csatában elesett lángelkű költőnkéről, Petőfi Sándorról. Arra is szakítottunk időt, hogy ellátogassunk a mondák által világhírűvé vált Drakula-kastélyba. A gyergyószentmiklósi múzeumban folyamatában kíséreltük végig a gyapjúsövés- és festés fázisait, Korondon pedig elismeréssel adóztunk a népművészeti alkotások remekei előtt. Hazaindulás előtt egyként nyilvánítottuk ki, hogy olyan felejtethetlen élményekben és magyaros vendégszereteten volt részünk, melyet minden honfitársunknak tiszta szívből kívánunk.

VINCZE ISTVÁN
ELNÖKSÉG TAG

Könyv és szobor

Megtisztelő esemény volt a Fejér Megyei Honvéd Nyugállományúak Klubjában megtartott Damó Elemér, „Honvédtiszt az I. világháborúban” című könyvének

bemutatója és dedikálása. A szerző maga mutatta be könyvét, melynek alapját édesapja padlason talált napló jellegű füzeté adta, amelyben leírta a háború viszontagságait. Az eseményhez kapcsolódóan megkoszorúzták a m. kir. 17. Gyalogezred oroszlanos szobrát és a Helyőrségi Klub aulájában felavatták a híres ezred parancsnokának szobrát.

MÁRKUS ANTALNÉ
NYÁ. ZÁSZLÓS

Erdélyi túrán – a Honvéd Bajtársi Klub

Évek óta készültek a katona nyugdíjasok, özvegyek, hozzátartozók, hogy eljussanak Erdélybe. Hosszas szervező munka után – köszönettel Kósa Etánnak és M. Fülöp Tündének – 2011. augusztus 2–7. között 36 fővel indultunk el erre a gyönyörű útra. Csak néhány mozzanatot emelnék ki a sok-sok élményből, amellyel gazdagodtunk a közel egy hét alatt.

Marosvásárhely: kultúrpalota, valami gyönyörűség, és az akusztikája is kiváló. Ki is próbáltuk, elénekeltük a „Széles a Balaton vize” népdalunkat.

Gyergyószentmiklós: szállás a Rubin Hotelben, főúri ellátással. Találkozás erdélyi magyarokkal: kedvesek, szívesek voltak, szerettek bennünket. 3 napig ott szálltunk meg, innen mentünk tovább.

Gyilkos-tó, Békás-szoros, Cuhard-hegyalja: azt az utat megtenni kicsit fárasztó volt, de megérte. A vállalkozó kedvűek, 24 fő a Gyilkos-tótól a hegyaljáig gyalog tette meg a 3,5 km, hegyi folyókkal, vízesésekkel, csodálatos tájat, ők lettek a Békás-szoros hősei, amelyet oklevéllel jutalmaztunk.

Parajd, sóbánya: a bányához 252 lépcső vezet. Dicséretünkre, mindenki megtette és ráadásul még többen a tornán is részt vettek, ami nagyon jólesett, tényleg gyógyító ereje lehet.

Szováta, Medve-tó: igény szerint tizenketten lemerészkedtünk a sós vízbe és kellemes fürdőt vettünk. Találkoztunk testvérvárosunk, Szováta polgármesterével.

Emlékezetes: Segesvár, Fehéregyháza, nagy költőnk: Petőfi-emlékhely, ahol

Kossuth nótát énekeltünk. A búcsú oly nehéz, de a gyergyószentmiklósi barátaink széppé tették. A Rubin-tanyánál kellemes vacsorával, zenés beszélgetés a tulajdonos kis zenész csapattal, közös énekléssel, táncsal várt. A tanya kertjében táborúzt várt minket. Együtt énekeltük a gyergyószentmiklósi magyarokkal a székely és a magyar himnusz.

Köszönjük erdélyi barátainknak, emlékezni fogunk a szép napokra, az áfonya pálinkára, a finom ételekre, a kedves kis ajándékokra, amelyeket az unokáinknak vásároltunk. Ha egészségünk és pénzünk engedi, ismét elmegyünk Erdélybe és várjuk a gyergyószentmiklósi újságot, amelyben beszámoltunk kirándulásunkról.

Sok-sok emlékezetes folytatást.

S. J.

Aratóbál Zalaegerszegen

A Zalaegerszegi Honvédklub legutóbbi zenés-táncos vacsorája most több volt a szokásos kapcsolaterősítő rendezvényeinknél. Nem véletlenül időzítették a szervezők augusztus 19-ére, hiszen a megemlékezés első királyunkra, az új kenyér ünnepére, szorosan kapcsolódik országunk létéhez, fennmaradásához. Talán ezért is kapta összejövetel az ARATÓ BÁL elnevezést: a sikeres termés- betakarítás a jövő záloga, a továbbélés biztosítéka. Megnyitójában erre is kitért Kontra László nyá. őrnagy az est szervezője, a sok egyéb érdekesség mellett, amit a többszörös ünnep kapcsán elmondott. A vacsora utáni tánc a

testmozgás jótékony hatásán kívül a jókedvet is biztosította.

Az igényes környezetet és kiszolgálást adó zalaegerszegi Kiskondás Étterem valószínűleg továbbra is összejöveteleink helyszíne lesz.

BOLLA LAJOS JÁNOS NYÁ. ALEZ.

Aranyköpések

*Ádám és Éva kínaiak lettek volna, akkor megeszik a kígyót, az almát meg hagyták volna a fenébe...

*Amit az ember részegen tesz, azért józanul fizet.

*Az ember időnként belebotlik az igazságba, de legtöbbször feltápáskodik és továbbmegy...

*A szex olyan, mint a fizika. Van némi gyakorlati haszna, de nem azért csináljuk...

*Lehet-e barátság férfi és nő között, és ha igen, miért nem? (Karinthy Frigyes)

*Ha a májkrémbe máj van, mi van a fogkrémbe?

*Ma olyan vagyok, mint a hanyag fazekas... Minden köcsögöt leverek.

*Nekem igazi álomautóm van. Felébredés után szertefoszlik.

*Okos ember más feleségén tanul.

*A hülyeségnek nincs határa, életcélom azt mégis átlépni.

*Az élet olyan izgalmas. Egyik nap még itt van az ember, a másik nap meg szintén.

*Ne győzködd az agyadat! A hiba a valóságban van.

*Mit mondanak a nők? Azt, hogy minden férfi egyforma. Akkor miért váltogatnak??

*Ha meg akarod tudni magadról az

igazságot, ízes részletességgel, csak mondd azt a feleségednek, hogy kövér.

*Mikor a vitában már elbizonytalanodtál a saját igazadban, akkor ne mondj semmit. Csak üss!

*Tetteink következményét, ha kell, neveljük fel!

*Adj Uram türelmet – de azonnal!

*Jövőd álmaidtól függ. Ne vesztegesd hát az időt, menj aludni!

*Imádom a semmiről beszélgetni. Ez az egyetlen téma, amit kicsit ismerek.

*Óvakodj az állatoktól, ha inni mennek, és az emberektől, ha inni voltak!

*Az alkohollal nincs semmi problémám. De nélküle...

Honvéd Kulturális Központ ŐSZI PROGRAMAJÁNLÓ

Gazdag programkínálattal, gasztronómiai érdekességekkel, igényjogosult kedvezményekkel várja Vendégeit az új évad kezdetén is a Honvéd Kulturális Központ. „Honvéd banda szól a Stefánián!” címmel folytatódik a tavalyi nagy sikerű hangversenysorozat. A katonacsaládok vasárnapi programjai során Halász Judit koncertjét láthatják, hallhatják a gyerekek és felnőttek, de a nyugdíjasok színvonalas szórakoztatásáról sem feledkeztek meg a programszervezők.

Néhány kiemelt ajánlat:

Október 2. vasárnap 10.00 – EGYÜTT A CSALÁD – Halász Judit koncertje, kézműves foglalkozások.

Honvéd belépő: 1 300 Ft. Vendég belépő: 1 900 Ft.

Közreműködik: Bangó Margit, Horváth Charlie, Kökény Attila, Szőke Nikolett és a Stúdió 11 Ensemble
Belépő: szeptember 30-ig 2 200 Ft, október 1-től 2 700 Ft

Október 16. vasárnap 11.00 – „HONVÉD BANDA SZÓL A STEFÁNIÁN!” – az 5 előadásból álló interaktív, családi hangversenysorozat első koncertje: SZÜRET

Közreműködik: A Magyar Honvédség Központi Zenekara.
Szerkesztő-műsorvezető: Fenyő Gábor

Honvéd belépő: 800 Ft Vendég belépő: 1 000 Ft

Kedvezményes bérlet az 5 előadásra: 3 000 Ft

Október 5. szerda 19.00 – BEUGRÓ – Four Fathers klubkoncert helyzetgyakorlatokkal

Honvéd belépő: 600 Ft Vendég belépő: 800 Ft

Október 15. szombat 19.00 – „ANNYI ARC ISMERŐS...” – Payer András emlékest

ERDŐK, MEZŐK, VIZEK TERÍTETT ASZTALA – gasztronómiai hetek a Regiment étteremben

Halász hetek: szeptember 19-október 7-ig

Szüreti hetek: október 10-28-ig.

Torkos órák: kedden, szerdán és csütörtökön 17 órától, 50% kedvezménnyel a tematikus kínálatból!

Asztalfoglalás: +36 30 828-0573

HONVÉD KULTURÁLIS KÖZPONT

– 1899 óta a katonaközösségek szolgálatában
Budapest XIV. Stefánia út 34-36. Tel.: 273-4128

Web: www.klubbudapest.hu

Szobrok és kopjafák

Az Üllői úti kampusz megszüntetése miatt a katonai felsőoktatási intézményben létesített emlékhelyeken lévő szobrok, kopjafák egy részét, a nyugállományú klub kezdeményezésére, a ZMNE és a Bolyai Honvéd Alapítvány egyetértésével a balatonkenesei honvédüdülő parkjába helyezték el. A BEOSZ létrehozta itt a megszűnt alakulatok és katonai intézmények emlékparkját. Elhelyezték az 1. Budapesti Magyar Királyi Honvéd Gyalogezred kopjafáját, Zrínyi Miklós költő és hadvezér bronzból készült mellszobrát, Zrínyi Miklós, a szigetvári hős bronzból készült mellszobrát, az Egyetemi Táncsics Mihály zászlóalj fejfáját, II. Rákóczi Ferenc szobrát, Hunyadi Mátyás kőszobrát, melyet a nyugállományú klub készíttetett a kőszegi katonai iskola emlékére.

NAGY LÁSZLÓ

Emlékezés

Kiskunfélegyházán, a volt helyőrségi művelődési házban, a Petőfi Sándor Bajtársi Egyesület szervezésében a Honvéd Vezérkar főnök, a Bács-Kiskun megyei Közgyűlés elnöke és a BEOSZ egyetértő támogatásával hadtörténelmi-hadtudományi emlékülést tartottak dr. Simon Sándor nyugállományú altábornagy, professzor emeritus halálának 10. évfordulója alkalmából.

Az emlékülés fővédnöke dr. Benkő Tibor vezérezredes, a HM Honvéd Vezérkar főnöke volt.

Az elméleti ülést követően a résztvevők kiutaztak a kiskunfélegyházi temetőbe, ahol dr. Holló József nyá. altábornagy emlékező szavai után – a kecskeméti repülőbázis katonái közreműködésével – elhelyezték a vezérkarfőnök, a katonai-társadalmi szervezetek, valamint a család és a tisztelők koszorúit dr. Simon Sándor nyá. altábornagy díszsírhelyén.

VÁMOSI JÁNOS NYÁ. ALEZREDES